

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 15**

18 Ιανουαρίου 1996

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 22

Πειθαρχικό Δίκαιο αστυνομικού προσωπικού»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

1. Τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 3 του ν. 2334/1995 «Υπηρεσία Εναέριων Μέσων της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» (Α' - 184).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1 εδάφ. α' και β' του ν. 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (Α'- 152), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1590/1986 (Α- 49).

3. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α'- 137), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (Α- 154).

4. Τις διατάξεις του π.δ.82/1993 «Περιορισμός συναρμοδιότητας κατά την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων σε θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης» (Α'- 36).

5. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

6. Τις 500/1995 και 663/1995 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Έννοια όρων.

Άρθρο 1.

Γενικά περί πειθαρχίας.

1. Με τον όρο πειθαρχία νοείται:

α. Η ενσυνείδητη, πρόθυμη και χωρίς αντιλογία υπακοή των κατωτέρων στους ανωτέρους, ως και η άμεση εκτέλεση των διαταγών τους, οι οποίες αφορούν στην εφαρμογή των νόμων, των κανονισμών και των διαταγών της υπηρεσίας.

β. Ο σεβασμός των κατωτέρων προς τους ανωτέρους εντός και εκτός υπηρεσίας.

γ. Η αξιοπρεπής και κόσμια συμπεριφορά των ανωτέρων προς τους κατωτέρους.

δ. Η πολιτισμένη και άψογη συμπεριφορά των αστυνομικών προς τους πολίτες, καθώς και ο σεβασμός και η προστασία των δικαιωμάτων τούτων, που προβλέπονται από το Σύνταγμα και τους νόμους.

ε. Η πιστή συμμόρφωση προς το Σύνταγμα και τους νόμους.

2. Η πειθαρχία αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για τη διατήρηση της συνοχής και της ομαλής λειτουργίας της Ελληνικής Αστυνομίας και την εξασφάλιση της αρμονικής συνεργασίας του προσωπικού της, προς εκπλήρωση της υψηλής αποστολής της.

3. Οι διαταγές πρέπει να είναι νόμιμες, σαφείς, οριστικές και να διατυπώνονται με ευπρέπεια και σοβαρότητα.

Οι αναφορές πρέπει να είναι βραχείες, σαφείς, ακριβείς και να διατυπώνονται με σεβασμό.

4. Ο ανώτερος είναι υπεύθυνος για τις συνέπειες της διαταγής του, ο δε κατώτερος έχει υποχρέωση να εκτελεί με ακρίβεια τη διαταγή που πήρε και είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση αυτής και για τις συνέπειες της μη εκτέλεσής της. Ο κατώτερος δεν δικαιούται να τύχει ακρόασης και να υποβάλει τα παράπονά του αν προηγουμένως δεν υπακούσει.

5. Μεταξύ ομοιόβαθμων η αρχαιότητα στις υπηρεσιακές τους σχέσεις, εφόσον υφίσταται διοικητική υπαγωγή, έχει την ίδια ισχύ, που έχει η διαφορά βαθμού. Η ίδια σχέση υπάρχει μεταξύ ομοιοβάθμων και όταν ενεργούν από κοινού προς εκτέλεση υπηρεσίας.

6. Κάθε αστυνομικός είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις ή παραλείψεις του.

Άρθρο 2.

Έννοια πειθαρχικού παραπτώματος.

1. Πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος, με πράξη ή παράλειψη.

2. Το υπηρεσιακό καθήκον προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αστυνομικό από τις ισχύουσες διατάξεις νόμων, τους κανονισμούς του Σώματος και τις διαταγές της Υπηρεσίας, καθώς και από την εν γένει εντός και εκτός της υπηρεσίας διαγωγή, που πρέπει να τηρεί ο αστυνομικός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Πειθαρχικές ποινές και πειθαρχική ευθύνη.

Άρθρο 3.

Πειθαρχικές ποινές.

1. Στο αστυνομικό προσωπικό επιβάλλονται οι ακόλου-

θες πειθαρχικές ποινές, οι οποίες καταχωρίζονται στα ατομικά τους έγγραφα.

α. Επίπληξη.

β. Πρόστιμο μέχρι τρεις βασικούς μηνιαίους μισθούς του τιμωρημένου.

γ. Αργία με πρόσκαιρη παύση διαρκείας 15 ημερών έως 4 μηνών.

δ. Αργία με απόλυση, διαρκείας 2 έως 6 μηνών.

ε. Απόταξη.

2. Η επίπληξη και το πρόστιμο είναι κατώτερες πειθαρχικές ποινές. Οι αργίες και η απόταξη είναι ανώτερες πειθαρχικές ποινές.

3. Οι παραπάνω ποινές επιβάλλονται σ'όλο το αστυνομικό προσωπικό, ανεξάρτητα από τη κατάσταση στην οποία τελούν, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επομένων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

4. Οι ποινές της απόταξης, αργίας με απόλυση ή αργίας με πρόσκαιρη παύση δεν επιβάλλονται στον ιερέα του Σώματος, αλλά σε περίπτωση διαπράξεως υπ'αυτού πειθαρχικών παραπτωμάτων που επισύρουν τις ποινές αυτές, αυτός απολύεται του Σώματος μετά από σύμφωνη απόφαση του αρμόδιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στο οποίο παραπέμπεται με το ερώτημα της παραμονής ή απόλυσής του. Το Συμβούλιο όμως, σε περίπτωση κατά την οποία αποφανθεί υπέρ της παραμονής του στο Σώμα, δύναται να αποφαίνεται υπέρ της επιβολής κατώτερης πειθαρχικής ποινής.

5. Στους εφέδρους, που ανακαλούνται στην ενέργεια, εάν διαπράξουν πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία επισύρουν τις ποινές της απόταξης ή της αργίας με απόλυση, δεν επιβάλλονται οι ποινές αυτές, αλλά αυτοί απολύονται του Σώματος και διαγράφονται του στελέχους της Εφεδρείας, μετά από σύμφωνη απόφαση του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στο οποίο παραπέμπονται με το ερώτημα της παραμονής ή απόλυσής τους. Το τελευταίο εδάφιο της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζεται και στην προκειμένη περίπτωση. Για πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν ποινή αργίας με πρόσκαιρη παύση, οι έφεδροι απολύονται του Σώματος.

6. Οι ποινές της παρ. 1, πλην της επίπληξης, επιβάλλονται και σε όσους έχουν εξέλθει του Σώματος για οποιαδήποτε αιτία υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του παρόντος. Κατ'εξαίρεση, οι ανώτερες πειθαρχικές ποινές δεν επιβάλλονται σε όσους εξήλθαν του Σώματος, λόγω ορίου ηλικίας ή σωματικής ανικανότητας.

7. Στους αστυνομικούς που τελούν σε κατάσταση μόνιμης διαθεσιμότητας επιβάλλονται όλες οι ποινές της παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Οι αστυνομικοί όμως αυτοί δεν εκτίουν τις ποινές της αργίας με απόλυση ή αργίας με πρόσκαιρη παύση, αλλά υφίστανται τις συνέπειες των ποινών αυτών σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο 4.

Διάρκεια πειθαρχικής ευθύνης.

1. Η πειθαρχική ευθύνη αρχίζει με την κατάταξη, εκλείπει δε με την αποχώρηση με οποιοδήποτε τρόπο από την Υπηρεσία, οπότε παύει και η τυχόν ασκηθείσα πειθαρχική δίωξη, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επομένων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

2. Πράξεις που τελέστηκαν από αστυνομικό πριν από την κατάταξή του, εφόσον αυτές συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος διατάγματος, διώκονται πειθαρχικά στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Αν τελέστηκαν κατά τη διάρκεια προγενέστερης υπηρεσίας του στο δημόσιο τομέα, αλλά δεν εκδικάστηκαν, ούτε παραγράφηκαν.

β. Αν αφορούν την τιμή ή την υπόληψη αυτού ή το κύρος του Σώματος και τελέστηκαν από αυτόν, όταν ήταν ιδιώτης.

γ. Αν τελέστηκαν κατά τη διάρκεια της διαγωνιστικής διαδικασίας για την κατάταξή του και σχετίζονται με τη συμμετοχή του στη διαδικασία αυτή ή με τις προϋποθέσεις κατάταξής του.

3. Η πειθαρχική δίωξη για παραπτώματα που συνεπάγονται την παραπομπή ενώπιον Πειθαρχικού Συμβουλίου συνεχίζεται και μετά την έξοδο του αστυνομικού από το Σώμα, εφόσον η διαταγή για διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης εκδόθηκε προ της εξόδου και η έξοδος δεν έγινε λόγω ορίου ηλικίας ή σωματικής ανικανότητας. Στην περίπτωση αυτή, αν το Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφασίσει την επιβολή της ποινής της απόταξης, η ποινή αυτή εκτελείται και έχει ως συνέπεια τη διαγραφή του τιμωρηθέντος από τα στελέχη της εφεδρείας. Αν το Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφασίσει την επιβολή της ποινής αργίας, η ποινή αυτή δεν εκτελείται, ούτε εκδίδεται σχετική πράξη εκτέλεσής της, αλλά απλώς η απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου καταχωρείται στο ατομικό βιβλιάριο του εγκαλουμένου. Η παραπάνω όμως ποινή εκτελείται, αν αυτός επανέλθει στην ενεργό υπηρεσία. Αν τέλος το Συμβούλιο αποφασίσει την επιβολή της ποινής του προστίμου, η ποινή αυτή εκτελείται η δε είσπραξη του προστίμου γίνεται σε βάρος των αποδοχών του υπαιτίου, εφ'όσον αυτές εξακολουθούν να καταβάλλονται σ'αυτόν.

4. Η πειθαρχική δίωξη συνεχίζεται επίσης και μετά την έξοδο του αστυνομικού από το Σώμα, ανεξάρτητα από την αιτία εξόδου του, για τα παραπτώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 21 του άρθρου 12 του παρόντος με την επιφύλαξη εφαρμογής και των διατάξεων του άρθρου 152 του Β.Δ. της 31-12-57/20-1-58 που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 1 παρ. 10 του ν. 1590/1986. Στην περίπτωση αυτή η πειθαρχική δίωξη μπορεί να κινηθεί και μετά τη διαγραφή του αστυνομικού από το Σώμα. Για τις τυχόν δε επιβαλλόμενες ποινές προστίμου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 5.

Παραγραφή των πειθαρχικών παραπτωμάτων.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που προβλέπονται από τα άρθρα 12 και 13 του παρόντος διατάγματος παραγράφονται μετά ένα έτος από τότε που διαπράχθηκαν. Αυτά που προβλέπονται από τα άρθρα 9, 10 και 11 παραγράφονται μετά πέντε έτη από τότε που διαπράχθηκαν.

2. Ο χρόνος που μεσολαβεί από την κίνηση της πειθαρχικής δίωξης για τη βεβαίωση του παραπτώματος μέχρι την εκδίκαση του παραπτώματος και την έκδοση εκτελεστής πράξης επιβολής ποινής αναστέλλει την παραγραφή το πολύ για ένα έτος.

3. Πειθαρχικό παράπτωμα, που αποτελεί παράλληλα και

την πραγματική βάση ποινικού αδικήματος, ακολουθεί το χρόνο παραγραφής του ποινικού αδικήματος, εφόσον η παραγραφή που προβλέπεται για το ποινικό αδίκημα είναι μεγαλύτερη απ'αυτή που προβλέπεται για το πειθαρχικό παράπτωμα, διαφορετικά ισχύει η μεγαλύτερης διάρκειας παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος. Στις περιπτώσεις αυτές, η προθεσμία της παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων αναστέλλεται υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που προβλέπονται και για το ποινικό αδίκημα.

4. Για τον υπολογισμό του χρόνου παραγραφής των παραπτωμάτων που αναφέρονται στην παρ. 2α' του προηγούμενου άρθρου δεν λαμβάνεται υπόψη ο τυχόν εκτός υπηρεσίας χρόνος που μεσολάβησε από την έξοδο του υπαιτίου από την προγενέστερη Υπηρεσία μέχρι την κατάταξή του, εφόσον ο χρόνος αυτός δεν υπερβαίνει την 2ετία.

5. Η παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος διακόπτεται με την τέλεση άλλου παραπτώματος που αποσκοπεί στην απόκρυψη του πρώτου ή στη ματαίωση της πειθαρχικής δίωξης γι'αυτό.

6. Παραγραφέν πειθαρχικό παράπτωμα δύναται να ληφθεί υπόψη ως επιβαρυντική περίπτωση για την επιμέτρηση της ποινής, κατά την τιμωρία άλλου συναφούς πειθαρχικού παραπτώματος, που διαπράχθηκε πριν από την παραγραφή εκείνου.

Άρθρο 6.

Λόγοι μη αίροντες την πειθαρχική ευθύνη.

1. Η προαγωγή του αστυνομικού δεν αίρει την πειθαρχική ευθύνη αυτού για παράπτωμα προγενέστερο της προαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, ως προς μεν το διαδικαστικό μέρος εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για το βαθμό που φέρει, ως προς δε το ουσιαστικό, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για το βαθμό που κατείχε κατά το χρόνο τέλεσης του παραπτώματος.

2. Σε περίπτωση αμνηστίας, αποκατάστασης, χάριτος ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο άρσης του κολασίμου ή άρσης ή μεταβολής των συνεπειών της ποινικής καταδίκης, δεν αίρεται το πειθαρχικώς κολάσιμο της πράξης.

Άρθρο 7.

Δεδικασμένο – Μη συρροή ποινών.

1. Ο αστυνομικός δεν διώκεται για δεύτερη φορά για το αυτό πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο μία απόφαση επιβολής ποινής εκδίδεται και μία ποινή επιβάλλεται.

2. Για συρρέοντα παραπτώματα που τελέσθηκαν στον ίδιο τόπο και χρόνο από τον ίδιο αστυνομικό επιβάλλεται μία ποινή. Αν ένα ή περισσότερα από τα συρρέοντα παραπτώματα περιέλθει σε γνώση της Υπηρεσίας μετά την επιβολή ποινής για μερικά από αυτά, αίρεται η ποινή που επιβλήθηκε και επιβάλλεται μια συνολική ποινή για όλα τα συρρέοντα παραπτώματα. Αν τα παραπτώματα αυτά είναι, κατά την κρίση αυτού που ασκεί την πειθαρχική εξουσία, ασήμαντα σε σχέση με το παράπτωμα ή τα παραπτώματα για τα οποία επιβλήθηκε η ποινή, δεν αίρεται αυτή και ούτε επιβάλλεται άλλη ποινή.

Άρθρο 8.

Καθορισμός και επιμέτρηση της ποινής.

Για την εκδίκαση του πειθαρχικού παραπτώματος η ποινή που πρέπει να επιβληθεί και η επιμέτρηση αυτής προσδιορίζονται:

1. Από τη βαρύτητα του παραπτώματος, για την εκτίμηση της οποίας λαμβάνονται υπόψη κυρίως ο αντίκτυπος που είχε τούτο στην εύρυθμη λειτουργία της Υπηρεσίας και το γόητρο του Σώματος, η φύση, το είδος και το αντικείμενο του παραπτώματος, το μέγεθος της βλάβης ή του κινδύνου που προκλήθηκε απ'αυτό, καθώς και η ένταση του δόλου ή ο βαθμός της αμέλειας του υπαιτίου.

2. Από την προσωπικότητα του υπαιτίου, για την εκτίμηση της οποίας λαμβάνονται υπόψη κυρίως ο βαθμός, η πείρα, ο χρόνος υπηρεσίας, ο χαρακτήρας, η προηγούμενη διαγωγή και ιδιαίτερα η κατ'επανάληψη διάπραξη του αυτού πειθαρχικού παραπτώματος, η μόρφωση, η ψυχική κατάσταση αυτού, καθώς και τα αίτια που οδήγησαν στην τέλεση του παραπτώματος, ο σκοπός που επιδίωκε, η δοθείσα αφορμή, η επιδειχθείσα μεταμέλεια και η προθυμία για επανόρθωση των συνεπειών της πράξεώς του.

3. Από τις περιστάσεις, κάτω από τις οποίες έγινε το παράπτωμα και κυρίως το χρόνο, τον τόπο, τα μέσα και τον τρόπο διάπραξης αυτού, καθώς και τις συνθήκες που επικρατούσαν κατά την τέλεσή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 9.

Παραπτώματα που επισύρουν ποινή απόταξης.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία επισύρουν την ποινή της απόταξης είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών:

α. Η έλλειψη πίστης, σεβασμού και αφοσίωσης στο Σύνταγμα και στο δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας.

β. Κάθε ενέργεια που στρέφεται άμεσα ή έμμεσα στην υπονόμευση της έννομης τάξης, καθώς και η συμμετοχή σε προπαγάνδα τείνουσα προς το σκοπό αυτό.

γ. Η πρόκληση βασάνων, οποιασδήποτε σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας, η άσκηση ψυχολογικής βίας και κάθε άλλη ενέργεια ή συμπεριφορά, που συνιστά βαρειά προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή εκτός αυτής.

δ. Η συμμετοχή σε απεργία.

ε. Η απείθεια ή η άρνηση εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων που αφορούν την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων.

στ. Η χρησιμοποίηση της αστυνομικής ιδιότητας για τη σύναψη χρεών προς όφελος του ιδίου ή προσκειμένων σ'αυτόν προσώπων, που θίγει την αξιοπρέπειά του ως αστυνομικού, καθώς και η μη έγκαιρη εξόφληση των κατ'επανάληψη συναφθέντων χρεών.

ζ. Η διάπραξη ή απόπειρα διάπραξης εγκλημάτων σε βαθμό κακουργήματος, η διάπραξη εγκλημάτων κλοπής, υπεξαίρεσης, απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, υπεξαγωγής ή νόθευσης εγγράφου, ελευθέρωσης φυλακισμένου από πρόθεση, εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλημάτων οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, ψευδορκίας, ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, παραβάσεων της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, και γενικά η διάπραξη από πρόθεση κάθε εγκλήματος που στρέφεται κατ'ανωτέρου και σχετίζεται με την εκτέλεση της υπηρεσίας ή εγκλήματος που από τα αίτια, το είδος, τον τρόπο εκτέλεσης και

τις λοιπές περιστάσεις μαρτυρεί διαφθορά χαρακτήρα ή μειώνει την αξιοπρέπεια του αστυνομικού ή το κύρος της υπηρεσίας.

η. Η αυθαίρετη απουσία τουλάχιστον επί πέντε (5) συνεχείς ημέρες ή δέκα (10) ημέρες συνολικά σ'ένα έτος.

θ. Η ροπή στη χρήση οινοπνευματωδών ποτών ή ναρκωτικών ουσιών.

ι. Οι πράξεις που θίγουν την τιμή ή την υπόληψη αυτού ή το κύρος του Σώματος ή μαρτυρούν διαφθορά χαρακτήρα.

ια. Η βαρειά παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος από πρόθεση.

ιβ. Η διάπραξη πειθαρχικών παραπτωμάτων, για τα οποία προβλέπεται η επιβολή αργίας με απόλυση, εφόσον ο υπαίτιος έχει τιμωρηθεί αμετάκλητα κατά την τελευταία 5ετία ή με την ποινή αυτή ή με δύο ποινές αργίας με πρόσκαιρη παύση.

2. Η θέση του αστυνομικού σε απόταξη γίνεται, για μεν τους αξιωματικούς, με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, για δε τους λοιπούς με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, ύστερα από σύμφωνη απόφαση πειθαρχικού Συμβουλίου, στο οποίο παραπέμπεται με διαταγή του Γενικού Γραμματέα ή του Αρχηγού, κατά περίπτωση.

Άρθρο 10.

Παραπτώματα που επισύρουν ποινή αργίας με απόλυση.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία επισύρουν την ποινή της αργίας με απόλυση είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών:

α. Η παράβαση της υπηρεσιακής εχεμύθειας, που μπορεί να επιφέρει βλάβη των συμφερόντων της Υπηρεσίας ή τρίτων ή να δυσχεράνει το έργο της Υπηρεσίας, ή σχετίζεται με άλλα σοβαρά εθνικά ή υπηρεσιακά θέματα.

β. Οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ ή κατά πολιτικών κομμάτων ή πολιτικών προσώπων.

γ. Η μέθη κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας.

δ. Η συμμετοχή σε παράνομα παίγνια, που διενεργούνται κυρίως σε δημόσια κέντρα ή άλλους δημόσιους χώρους, καθώς και η παραμονή σε τέτοιους χώρους, όπου διενεργούνται παράνομα παίγνια, χωρίς να ενεργούνται τα νόμιμα κατά των παραβατών.

ε. Η ελευθέρωση φυλακισμένου από βαρειά αμέλεια.

στ. Η από πρόθεση διάπραξη εγκλημάτων, κατά των οποίων απειλείται στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον τριών μηνών, εφόσον η πράξη αυτή δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις του προηγουμένου άρθρου.

ζ. Η αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων από μία έως τέσσερις συνεχείς ημέρες ή μέχρι εννέα (9) συνολικά ημέρες σε ένα έτος.

η. Η από βαρειά αμέλεια απώλεια οπλισμού και άλλων δημοσίων ειδών ή εγγράφων.

θ. Κάθε πράξη ή παράλειψη, που αντιβαίνει στο υπηρεσιακό καθήκον ή συνιστά σοβαρή παραμέληση αυτού ή ασυμβίβαστη προς την ιδιότητα του αστυνομικού διαγωγή.

ι. Η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος, που προβλέπεται από το άρθρο 11 του παρόντος, εφόσον μέσα σ'ένα χρόνο ο υπαίτιος έχει τιμωρηθεί με ποινή προστίμου, τρεις φορές για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα ή πέντε φορές για διαφορετικά παραπτώματα.

2. Η θέση του αστυνομικού στην κατάσταση της αργίας με απόλυση γίνεται, για μεν τους αξιωματικούς με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, για δε τους λοιπούς με απόφαση του Αρχηγού, ύστερα από σύμφωνη απόφαση πειθαρχικού Συμβουλίου, στο οποίο παραπέμπεται με διαταγή του Υπουργού Δημόσιας Τάξης ή του Αρχηγού, κατά περίπτωση.

3. Η αναρρωτική άδεια και η οποιαδήποτε άλλη αποχή από τα καθήκοντα για λόγους υγείας δεν κωλύει την έκτιση της αργίας με απόλυση. Στην περίπτωση αυτή ο τιθέμενος στην αργία εξακολουθεί να παραμένει και στην προτέρα κατάσταση, υφίσταται όμως τις συνέπειες της αργίας. Το ίδιο εφαρμόζεται και στην περίπτωση κατά την οποία το κώλυμα για λόγους υγείας ανακύψει κατά το χρόνο έκτισης της ποινής.

4. Εάν ο τιθέμενος σε αργία με απόλυση εκτίει ποινή αργίας για άλλο παράπτωμα, η έκτιση της ποινής αυτής αρχίζει από την επομένη της λήξεως της προηγουμένης ποινής.

Άρθρο 11.

Παραπτώματα που επισύρουν ποινή αργίας με πρόσκαιρη παύση.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα που επισύρουν την ποινή της αργίας με πρόσκαιρη παύση είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών:

α. Η βάναυση συμπεριφορά προς υφισταμένους, συναδέλφους ή πολίτες.

β. Η συγκάλυψη σοβαρών παραπτωμάτων υφισταμένων ή ανακριβής περιγραφή αυτών.

γ. Η απώλεια υπηρεσιακών εγγράφων ή η μη έγκαιρη διεκπεραίωση αυτών, εφόσον οδήγησε στην πρόκληση σοβαρής υπηρεσιακής ανωμαλίας ή στην παραγραφή ποινικών αδικημάτων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων.

δ. Η παρότρυνση σε απείθεια κατά των νόμων, των κανονισμών ή των διαταγών της Υπηρεσίας ή σε υποβολή ομαδικών παραπόνων ή παραιτήσεων για την αποτροπή υπηρεσιακής ενεργείας.

ε. Η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος, το οποίο επισύρει ποινή προστίμου, εφόσον κατά το τελευταίο έτος ο υπαίτιος έχει τιμωρηθεί με ποινή προστίμου τουλάχιστον ενός μηνιαίου μισθού.

στ. Η ελευθέρωση φυλακισμένου από ελαφρά αμέλεια.

ζ. Η παράλειψη αναφοράς πληροφορίας, που αφορά στη διάπραξη εγκλήματος ή το δράστη αυτού.

η. Η παράβαση της υπηρεσιακής εχεμύθειας, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 παρ. 1α' του παρόντος διατάγματος.

2. Η θέση του αστυνομικού στην κατάσταση της αργίας με πρόσκαιρη παύση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, αν πρόκειται για ανώτατο αξιωματικό και με απόφαση του Αρχηγού, αν πρόκειται για λοιπούς αστυνομικούς.

3. Οι παράγραφοι 3 και 4 του προηγουμένου άρθρου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην προκείμενη περίπτωση.

Άρθρο 12.

Παραπτώματα που επισύρουν ποινή προστίμου.

Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν την ποινή του προστίμου είναι τα κατωτέρω ενδεικτικώς αναφερό-

μενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών:

1. Η άσκηση άλλου επαγγέλματος και η κατ'επάγγελμα άσκηση εμπορίας ή τέχνης, άνευ αδείας της Υπηρεσίας.

2. Η έλλειψη αμεροληψίας και αντικειμενικότητας στις υπηρεσιακές ενέργειες.

3. Η αναξιοπρεπής εμφάνιση και παράσταση και το αντικανονικό της στολής.

4. Η χρησιμοποίηση τρίτων προσώπων για ευνοϊκή υπηρεσιακή μεταχείριση.

5. Η ανάληψη υπηρεσίας με βραδύτητα, η χωρίς έγκριση προσωρινή απομάκρυνση από διαταγμένη υπηρεσία και η πρόωρη αποχώρηση από αυτή.

6. Η οκνηρία, η αμέλεια, η ατελής ή μη έγκαιρη ή τυπική και αδιάφορη εκτέλεση της υπηρεσίας, η παράλειψη, η παραμέληση ή παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας, καθώς και η υπαίτια χαμηλή υπηρεσιακή απόδοση.

7. Η μέθη εκτός υπηρεσίας και η χρήση οινοπνευματωδών ποτών κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας.

8. Η δημόσια, προφορικώς ή εγγράφως, άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης Υπηρεσίας ή οποιουδήποτε αστυνομικού με εκφράσεις ή λόγους, που αποδεικνύουν έλλειψη σεβασμού και υπηρεσιακής αγωγής ή με σκόπιμη χρήση αβάσιμων επιχειρημάτων.

9. Η χαλαρότητα, η αδράνεια, η παράλειψη και η αμέλεια στη διοίκηση και η ανεπαρκής επίβλεψη και έλεγχος των υφισταμένων.

10. Η μη απονομή του οφειλόμενου χαιρετισμού και η μη τήρηση των τύπων εκδήλωσης σεβασμού προς τους ανώτερους και τα εθνικά σύμβολα.

11. Η συγκάλυψη ελαφρών παραπτωμάτων κατωτέρων ή ανακριβής περιγραφή αυτών και γενικά η πλημμελής διαχείριση της πειθαρχικής δικαιοδοσίας.

12. Η αποσιώπηση παραπόνων κατωτέρων και η ανάρμοστη συμπεριφορά προς αυτούς.

13. Η αδικαιολόγητη εμμονή στην υποβολή αίτησης για θέμα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί αρνητικά η υπηρεσία.

14. Η ανάρμοστη συμπεριφορά προς τους πολίτες, τους συναδέλφους και τους υπαλλήλους άλλων Υπηρεσιών.

15. Η υπέρβαση της ιεραρχίας, κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων.

16. Κάθε πράξη ή παράλειψη που είναι αντίθετη προς την εντιμότητα, την ευθύτητα, την ειλικρίνεια και τα χρηστά ήθη και μαρτυρεί έλλειψη υπηρεσιακής αγωγής και ευθύνης ή αντιβαίνει στην αστυνομική δεοντολογία.

17. Ο χρηματισμός με τη μορφή δώρου και η αποδοχή οποιασδήποτε υλικής παροχής που δεν συνιστά δωροληψία, αλλά όμως προέρχεται από πρόσωπα που ανήκουν στον κύκλο της υπηρεσιακής δράσης του αστυνομικού.

18. Η από πρόθεση ψευδής αναφορά, κατάθεση ή δήλωση, καθώς και οι κακόβουλοι υπαινιγμοί ή γνώμες ενώπιον οποιασδήποτε Υπηρεσίας ή τρίτου, κατά οποιουδήποτε μέλους του Σώματος, ανεξάρτητα αν συνεπάγονται ή όχι ποινική δίωξη.

19. Η παράλειψη παροχής συνδρομή σε αστυνομικό, που δεν συνιστά ποινικό αδίκημα.

20. Η αναρμοδία παρέμβαση υπέρ ή κατά τρίτου προσώπου.

21. Η λόγω ασυνήθιστης χρήσης φθορά του Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας, του οπλισμού και των άλλων δημοσίων ειδών, κάθε πράξη ή παράλειψη με την οποία επέρχεται βλάβη ή φθορά ή απώλεια των δημοσίων αυτών ειδών, η παράλειψη αναφοράς τέτοιας βλάβης, φθοράς ή απώλειας, καθώς και η μη ακριβής συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις συντήρησης, χρήσης ή διαχείρισης των υλικών και εγκαταστάσεων της Υπηρεσίας, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 παρ. 1η' του παρόντος διατάγματος.

22. Η αδικαιολόγητη μη μετάβαση για ιατρική εξέταση, καθώς και η δήλωση ασθενείας προς αποφυγή εκτέλεσης υπηρεσίας ή μετακίνησης αυτού, εφόσον κατά την εξέταση του αστυνομικού από τον εκτελούντα την υγειονομική υπηρεσία της αστυνομίας Ιατρό, κριθεί αυτός ικανός για την εκτέλεση υπηρεσίας.

23. Η υποβολή έγκλησης σε βάρος άλλου αστυνομικού, χωρίς την έγκριση της Υπηρεσίας.

24. Κάθε πράξη που δίδει αφορμή σε δυσμενή σχόλια σε βάρος του ιδίου ή του Σώματος, εφόσον δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

25. Κάθε παράβαση υποχρέωσης που απορρέει από τους νόμους, τους κανονισμούς και τις διαταγές της Υπηρεσίας.

Άρθρο 13.

Παραπτώματα που επισύρουν ποινή επίπληξης.

1. Η επίπληξη επιβάλλεται για όλως ελαφρά παραπτώματα, τα οποία διαπράττονται κυρίως από αμέλεια και αφορούν την εκτέλεση των καθηκόντων, τη συμπεριφορά, την τάξη, την εμφάνιση και την παράσταση γενικά του αστυνομικού, εντός και εκτός Υπηρεσίας.

2. Επίσης, η ποινή της επίπληξης επιβάλλεται και για τα παραπτώματα του προηγούμενου άρθρου, εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές ελαφρυντικές περιστάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 14.

Διαθεσιμότητα για λόγους πειθαρχίας.

1. Σε διαθεσιμότητα δύναται να τίθενται οι αστυνομικοί, όταν ασκείται σε βάρος τους ποινική δίωξη για ποινικά αδικήματα για τα οποία απειλείται ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον (3) μηνών ή διατάσσεται σε βάρος τους Ε.Δ.Ε. για πειθαρχικά παραπτώματα, κατά των οποίων απειλείται απόταξη ή αργία με απόλυση.

2. Επίσης, σε διαθεσιμότητα τίθενται υποχρεωτικώς οι αστυνομικοί όταν εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή ή τελούν σε προσωρινή κράτηση ή έχουν αποφυλακιστεί με εγγύηση ή με περιοριστικούς όρους.

3. Η διάρκεια της διαθεσιμότητας δεν δύναται να υπερβαίνει το ένα έτος για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα ή αδίκημα, μετά την παρέλευση του οποίου ο τελών στην κατάσταση αυτή υποχρεούται να παρουσιασθεί στην Υπηρεσία του, εφόσον μέχρι τότε δεν έχει εκδοθεί σχετική διοικητική πράξη παύσης της διαθεσιμότητας. Κατ'εξαίρεση, η διαθεσιμότητα διαρκεί καθόλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο αστυνομικός εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή ή τελεί σε προσωρινή κράτηση.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του παρόντος διατάγματος έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της διαθεσιμότητας.

5. Η θέση του αστυνομικού σε διαθεσιμότητα δεν κωλύει την εκ νέου θέση αυτού στην ίδια κατάσταση για άλλο

πειθαρχικό παράπτωμα ή ποινικό αδίκημα, στην περίπτωση όμως αυτή η νέα διαθεσιμότητα αρχίζει μετά τη λήξη της πρώτης.

6. Σε περίπτωση επιβολής ποινής αργίας για άλλο πειθαρχικό παράπτωμα, κατά το χρόνο που ο αστυνομικός τελεί σε διαθεσιμότητα, διακόπτεται η κατάσταση της διαθεσιμότητας από την έναρξη εκτίσεως της ποινής και συνεχίζεται μετά την έκτιση αυτής, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

7. Οι αστυνομικοί τίθενται στην κατάσταση της διαθεσιμότητας με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εφόσον πρόκειται για Αξιωματικούς, και με απόφαση του Αρχηγού, εφόσον πρόκειται για Ανθυπαστυνόμους, Αρχιφύλακες και Αστυφύλακες.

8. Οι τελούντες στην κατάσταση της διαθεσιμότητας δεν εκτελούν υπηρεσία από της κοινοποιήσεως σ'αυτούς της σχετικής απόφασης, υποχρεούνται όμως να εμφανίζονται προς εξέταση ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών και ανακριτικών αρχών, εφόσον κλητεύονται νομίμως προς τούτο. Στην περίπτωση αυτή έχουν τα ίδια σχετικά δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν και οι εν ενεργεία συνάδελφοί τους, χωρίς να διακόπτεται η κατάσταση στην οποία τελούν.

9. Οι τελούντες στην κατάσταση της διαθεσιμότητας, δεν δύνανται να φέρουν τη στολή τους, ούτε να απομακρύνονται από την έδρα της Υπηρεσίας τους, χωρίς έγκριση του Αρχηγού, και υπόκεινται στις διατάξεις περί πειθαρχίας, στις οποίες υπόκεινται και οι εν ενεργεία αστυνομικοί, υποχρεούνται δε να παραδίδουν τον ατομικό τους οπλισμό και το υπηρεσιακό δελτίο ταυτότητας, εφοδιαζόμενοι με σχετική βεβαίωση της Υπηρεσίας, η οποία φέρει φωτογραφία με πολιτική περιβολή και τα στοιχεία ταυτότητάς τους.

10. Ο χρόνος που διανύθηκε σε διαθεσιμότητα ένεκα πειθαρχικού παραπτώματος, για τον οποίο επακολούθησε η επιβολή της ποινής της απόταξης, καθώς και αυτός που διανύθηκε λόγω έκτισης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή λόγω προσωρινής κράτησης, δεν θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας. Αν μετά τη διαθεσιμότητα επακολούθησε η επιβολή άλλης πειθαρχικής ποινής ή δεν επιβλήθηκε καμιά ποινή, ο χρόνος της διαθεσιμότητας λογίζεται ως χρόνος υπηρεσίας και αίρονται οι συνέπειες αυτής. Σε περίπτωση επιβολής ποινής αργίας, ο χρόνος της διαθεσιμότητας, που αντιστοιχεί στο χρόνο διάρκειας της ποινής της αργίας, λογίζεται ως χρόνος έκτισης της ποινής αυτής.

'Αρθρο 15.

Προσωρινή μετακίνηση.

1. 'Οταν σε βάρος αστυνομικού διατάσσεται Ε.Δ.Ε. για σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα, είναι δυνατόν να διατάσσεται παράλληλα και η προσωρινή μετακίνηση αυτού σε μια από τις προϊστάμενες Υπηρεσίες του για όλο το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εξέταση, εφόσον κρίνεται αναγκαίο το μέτρο αυτό για την εξασφάλιση ομαλής διεξαγωγής των διοικητικών ερευνών ή για την προστασία του υπηρεσιακού συμφέροντος.

2. Το ανωτέρω μέτρο λαμβάνεται, είτε από τον αξιωματικό που διατάσσει την ενέργεια της Ε.Δ.Ε., είτε από οποιονδήποτε ιεραρχικά προϊστάμενό του.

3. Ο αρμόδιος να αποφασίσει επί της Ε.Δ.Ε. αποφαίνεται, παράλληλα, και για την άρση του παραπάνω μέτρου, εφόσον κρίνει ότι η Ε.Δ.Ε. δεν έχει ανάγκη συμπληρώσης.

'Αρθρο 16.

Θέση εκτός υπηρεσίας.

1. Στο αστυνομικό προσωπικό είναι δυνατόν να επιβάλλεται το διοικητικό μέτρο της θέσης εκτός υπηρεσίας μέχρι ένα 8ωρο, σε περίπτωση κατά την οποία λόγω απειθείας ή μέθης ή ακανονίστου της στολής κρίνεται ότι ο αστυνομικός δεν μπορεί να εκτελέσει υπηρεσία.

2. Το μέτρο αυτό επιβάλλεται από τους αρμόδιους για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης και από τον εκτελούντα καθήκοντα αξιωματικού υπηρεσίας βαθμοφόρο και είναι ανεξάρτητο από τις πειθαρχικές κυρώσεις που προβλέπονται για το συγκεκριμένο πειθαρχικό παράπτωμα.

3. Ο αρμόδιος για τον έλεγχο της πειθαρχικής ποινής, που επιβάλλεται για το παράπτωμα, συνεπεία του οποίου ο αστυνομικός τέθηκε εκτός υπηρεσίας, κρίνει ταυτόχρονα και το μέτρο που επιβλήθηκε και αποφαίνεται για την επικύρωση ή την άρση του. Σε περίπτωση επικύρωσης του μέτρου, ο αστυνομικός στερείται των ανάλογων αποδοχών του, ανεξάρτητα από την επιβολή ή όχι πειθαρχικής ποινής.

'Αρθρο 17.

Ακουσία μετάθεση.

Αστυνομικός, σε περίπτωση διάπραξης ποινικού αδικήματος ή σοβαρού πειθαρχικού παραπτώματος, το οποίο δημιουργεί γενικότερο πρόβλημα πειθαρχίας ή ηθικής τάξεως στην Υπηρεσία που υπηρετεί, μετατίθεται από την Υπηρεσία αυτή, με απόφαση του αρμοδίου προς τούτο οργάνου, μετά από πρόταση του οικείου αστυνομικού διευθυντή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Συνέπειες πειθαρχικών ποινών.

'Αρθρο 18.

Συνέπειες απόταξης.

1. Οι αποτασσόμενοι αστυνομικοί διαγράφονται από τη δύναμη του Σώματος μετά 15νθήμερο από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του σχετικού προεδρικού διατάγματος ή απόφασης, κατά περίπτωση. Το 15νθήμερο αυτό θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας του αστυνομικού για όλες τις συνέπειες.

2. Οι τιθέμενοι στην κατάσταση της απόταξης δεν εγγράφονται στο στέλεχος της εφεδρείας και δεν μπορούν να επανέλθουν στην ενέργεια.

'Αρθρο 19.

Συνέπειες αργίας με απόλυση.

1. Οι τιθέμενοι στην κατάσταση της αργίας με απόλυση δεν εκτελούν υπηρεσία από την επομένη της κοινοποιήσεως σ'αυτούς της σχετικής απόφασης και δεν δύνανται να φέρουν τη στολή τους, υπόκεινται δε σε όλες τις περί πειθαρχίας διατάξεις, στις οποίες υπόκεινται και οι εν ενεργεία συνάδελφοί τους. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 14 του παρόντος διατάγματος έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην προκείμενη περίπτωση.

2. Ο χρόνος της αργίας με απόλυση σε καμιά περίπτωση δεν λογίζεται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας και οι τελούντες στην κατάσταση αυτή λαμβάνουν το 50% του συνόλου των αποδοχών τους.

3. Οι τιθέμενοι στην κατάσταση της αργίας με απόλυση χάνουν θέσεις αρχαιότητας στην επετηρίδα, οι μεν αξιωματικοί 4%, οι δε Ανθυπαστυνόμοι και Αρχιφύλακες 2%, για κάθε μήνα αργίας με απόλυση, επί των προβλεπομένων για το βαθμό τους οργανικών θέσεων. Προκειμένου περί βαθμών, των οποίων οι θέσεις είναι ενιαίες, ο αριθμός των οργανικών θέσεων υπολογίζεται για κάθε βαθμό στον αριθμό των θέσεων που προκύπτει από τη διαίρεση των ενιαίων θέσεων δια του αριθμού των βαθμών που εντάσσονται στις ανωτέρω θέσεις. Οι κλασματικοί αριθμοί και τα κλασματικά υπόλοιπα, που προκύπτουν κατά τον υπολογισμό του ανωτέρω ποσοστού, υπολογίζονται στην αμέσως επομένη μονάδα, ασχέτως του μεγέθους τους. Αν ο αριθμός των νεότερων ομοιόβαθμων δεν επαρκεί για τη συμπλήρωση των θέσεων απωλείας αρχαιότητας, ο αριθμός αυτός συμπληρώνεται με θέσεις του αμέσως κατωτέρου βαθμού. Στην περίπτωση όμως αυτή, καθώς και προκειμένου περί Υπαστυνόμων Β' και Αρχιφυλάκων, ο τιθέμενος σε αργία με απόλυση εντάσσεται στο τέλος των ομοιοβάθμων του και χάνει τις υπολειπόμενες θέσεις αμέσως μετά την προαγωγή αστυνομικών του αμέσως κατώτερου βαθμού.

4. Η κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου απώλεια των θέσεων υπολογίζεται στην επετηρίδα που ισχύει κατά το χρόνο επιβολής της ποινής. Κατ'εξαίρεση, σε περίπτωση αναβολής οφειλόμενης κρίσης ή παράλειψης από κρίση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, εξαιτίας της υπόθεσης για την οποία επιβλήθηκε η ποινή, ο κατά τα ανωτέρω υπολογισμός απώλειας των θέσεων γίνεται στην επετηρίδα που ίσχυε προ της οφειλόμενης κρίσης.

5. Η ποινή της αργίας με απόλυση εκτίεται στον τόπο διαμονής του τιμωρουμένου ή σε άλλο τόπο που ορίζεται από τον Αρχηγό του Σώματος, κατόπιν αιτήσεως του τιμωρημένου.

Άρθρο 20.

Συνέπειες αργίας με πρόσκαιρη παύση.

1. Ο χρόνος της αργίας με πρόσκαιρη παύση θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας, με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παρ. 3 του ν. 671/1977.

2. Οι τελούντες στην κατάσταση της αργίας με πρόσκαιρη παύση λαμβάνουν το 60% του συνόλου των αποδοχών τους.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 5 του προηγουμένου άρθρου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην προκειμένη περίπτωση.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΩΞΗ

Άρθρο 21.

Βεβαίωση πειθαρχικών παραπτωμάτων.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα διαπιστώνονται με αυτοπρόσωπη αντίληψη από αυτόν που ασκεί την πειθαρχική δίωξη ή μετά από αναφορά του λοιπού προσωπικού ή έγγραφα αρχών ή αναφορές ιδιωτών ή με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο τρόπο.

2. Τα πειθαρχικά παραπτώματα των αστυνομικών, λόγω της φύσης της ανατιθεμένης σ'αυτούς υπηρεσίας και της ιδιαίτερης επίδρασης αυτών στην εκπλήρωση της αποστολής του Σώματος, πρέπει να βεβαιώνονται με κάθε δυνατή ταχύτητα.

Άρθρο 22.

Άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

1. Η δίωξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων των αστυνομικών ενεργείται αυτεπάγγελτα, με βάση τα στοιχεία που περιέρχονται στον έχοντα το δικαίωμα άσκησης αυτής.

2. Η πειθαρχική δίωξη ασκείται με έναν από τους κατωτέρω αναφερόμενους τρόπους:

α. Με απ'ευθείας κλήση προς απολογία.

β. Με την έκδοση διαταγής για διενέργεια Ένορκης ή Προφορικής Διοικητικής Εξέτασης προς βεβαίωση πειθαρχικών παραπτωμάτων.

3. Ο αρμόδιος για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, για τον έλεγχο των στοιχείων που περιέρχονται σ'αυτόν και την εκτίμηση της συνδρομής των λόγων προς άσκηση αυτής, δύναται να διατάσσει ή να ενεργεί άτυπη έρευνα, στα πλαίσια της οποίας δύναται να ζητεί την παροχή εξηγήσεων, προφορικά ή έγγραφα, απ'αυτόν που φέρεται ότι υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα ή να προβαίνει σε κάθε άλλη νόμιμη ενέργεια για τη συλλογή σχετικών στοιχείων.

4. Ο αρμόδιος για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης υποχρεούται στην άσκηση αυτής, αν τα στοιχεία που περιέρχονται σ'αυτόν ή αυτά που προέκυψαν από την ενέργεια της έρευνας κρίνονται ικανά για τη θεμελίωση πειθαρχικού παραπτώματος, διαφορετικά θέτει την υπόθεση στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη του. Αν, στην τελευταία περίπτωση, ο αρμόδιος για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης φέρει βαθμό Αστυνομικού Υποδιευθυντή και κάτω, η πράξη της αρχειοθέτησης, με όλη τη σχετική αλληλογραφία υποβάλλεται ιεραρχικά στο διευθυντή της προϊστάμενης Αστυνομικής Διεύθυνσης ή άλλης Υπηρεσίας επιπέδου Διευθύνσεως, ο οποίος αποφασίζει τελεσίδικα για την άσκηση ή όχι της πειθαρχικής δίωξης.

5. Για ελαφρά παραπτώματα, τα οποία προδήλως δικαιολογούν μόνο ποινή επίπληξης, η δίωξη απόκειται στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου για την άσκησή της, ο οποίος για την απόφασή του αυτή, λαμβάνει υπόψη το συμφέρον της Υπηρεσίας και την καθόλου διαγωγή του αστυνομικού, εντός και εκτός υπηρεσίας, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του.

Άρθρο 23.

Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

1. Αρμόδιοι για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, στην περίπτωση της παρ. 2 εδάφ. β' του προηγουμένου άρθρου είναι ο Υπουργός και ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ο Αρχηγός και οι Υπαρχηγοί της Ελληνικής Αστυνομίας, οι Γενικοί Επιθεωρητές Αστυνομίας, οι Επιθεωρητές Αστυνομίας, οι Γενικοί Αστυνομικοί Διευθυντές, οι διευθυντές Αστυνομικών Διευθύνσεων και οι διευθυντές Υπηρεσιών επιπέδου Διευθύνσεως, για το προσωπικό των Υπηρεσιών τους.

2. Αρμόδιοι για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης στην περίπτωση του εδαφίου α' της παρ. 2 του προηγουμένου άρθρου είναι, εκτός των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο, και οι αξιωματικοί οποιουδήποτε βαθμού για όλους τους κατωτέρους ή νεωτέρους από αυ-

τούς αστυνομικούς και ανεξάρτητα από το αν αυτοί υπάγονται ή όχι διοικητικά σ'αυτούς, καθώς επίσης και οι Αν-θυπαστυνόμοι και Αρχιφύλακες εφόσον είναι διοικητές Υπηρεσιών, για το προσωπικό τους.

3. Οι αξιωματικοί της προηγούμενης παραγράφου δύνανται, όταν δεν είναι διοικητές Υπηρεσιών, αντί να ασκήσουν πειθαρχική δίωξη, να υποβάλουν αναφορά κατά του αστυνομικού. Την ίδια δυνατότητα έχουν και όταν είναι διοικητές Υπηρεσιών, αλλά ο ελεγχόμενος δεν υπάγεται διοικητικά σ'αυτούς.

Άρθρο 24.

Καταγγελίες κατά των αστυνομικών.

1. Η εξέταση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, που διαπράττονται από αστυνομικούς σε βάρος των πολιτών, προηγείται της εξέτασης των άλλων πειθαρχικών παραπτωμάτων των αστυνομικών.

2. Όταν η εναντίον αστυνομικών καταγγελία γίνεται προφορικά, ο αρμόδιος αξιωματικός προσκαλεί τον καταγγέλλοντα να εκθέσει τα καταγγελλόμενά του εγγράφως, συντασσόμενης σχετικής έκθεσης.

3. Ανώνυμες καταγγελίες δεν δύνανται να θεμελιώσουν πειθαρχικό παράπτωμα, δύνανται όμως να δώσουν αφορμή για την εξέταση των συγκεκριμένων στοιχείων που τυχόν περιέχουν. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν αυτός που κάνει την προφορική καταγγελία δεν δέχεται να υποβάλει έγγραφη αναφορά ή αρνείται την καταχώριση των καταγγελιών του σε έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 25.

Απ'ευθείας κλήση σε απολογία.

1. Η άσκηση της πειθαρχικής δίωξης με απ'ευθείας κλήση γίνεται στις περιπτώσεις που ο αρμόδιος για την άσκησή της έχει αυτοπρόσωπη αντίληψη του παραπτώματος ή τα στοιχεία που περιέρχονται σ'αυτόν ή συλλέγονται στα πλαίσια της διοικητικής έρευνας κρίνονται ικανά για θεμελίωση πειθαρχικού παραπτώματος, εφόσον στις περιπτώσεις αυτές τα παραπτώματα επισύρουν κατώτερη πειθαρχική ποινή.

2. Στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, ο ασκών την πειθαρχική δίωξη υποχρεούται να εκδίδει σχετική κλήση σε απολογία, η οποία πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α. Τα στοιχεία του διωκόμενου αστυνομικού (βαθμός, αριθμός μητρώου, επώνυμο, όνομα και πατρώνυμο).

β. Πλήρη και ακριβή προσδιορισμό των πράξεων, οι οποίες στοιχειοθετούν το αποδιδόμενο στον αστυνομικό παράπτωμα.

γ. Τον τόπο και χρόνο τέλεσης της πράξης.

δ. Την αναγραφή τυχόν ειδικών περιστατικών ή συνθηκών κάτω από τις οποίες τελέσθηκαν οι πράξεις.

ε. Τις διατάξεις που προβλέπουν τα παραπτώματα.

στ. Την προθεσμία προς υποβολή έγγραφης απολογίας, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 24 ωρών και μεγαλύτερη των 48 ωρών, από την επίδοση της κλήσης.

ζ. Τον τόπο και την ημερομηνία σύνταξης της κλήσης, την υπογραφή του ασκούντος την πειθαρχική δίωξη, το ονοματεπώνυμο και το βαθμό του, καθώς και τη σφραγίδα της Υπηρεσίας.

3. Η κλήση σε απολογία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο παραμένει στο αρχείο της Υπηρεσίας και το δεύτερο επιδίδεται στον εγκαλούμενο με αποδεικτικό επίδοσης, που συντάσσεται επί του σώματος του πρώτου αντιτύπου.

4. Σε περίπτωση που ο εγκαλούμενος αρνείται να παραλάβει την κλήση ή να υπογράψει το αποδεικτικό, αυτός που ενεργεί την επίδοση κάνει σχετική μνεία σ'αυτό, παρουσία ενός μάρτυρα, ο οποίος προσυπογράφει στο αποδεικτικό. Αν ο εγκαλούμενος αρνείται να προσέλθει προς παραλαβή της κλήσης, αυτή επιδίδεται στην κατοικία του, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κ.Π.Δ.

5. Αν ο εγκαλούμενος δεν υποβάλει την απολογία του μέσα στην προθεσμία που του τάχθηκε, δεν κωλύεται η εκδίκαση της πειθαρχικής υπόθεσης. Η απολογία που υποβάλλεται εκπρόθεσμα, αλλά πριν από την εκδίκαση της υπόθεσης ή την επικύρωση της ποινής, λαμβάνεται υπόψη.

6. Η απολογία υποβάλλεται πάντοτε εγγράφως και συντάσσεται σε ύφος σεμνό και πειθαρχικό, ο δε απολογούμενος πρέπει να περιορίζεται στο ερώτημα που τίθεται σ'αυτόν και να μην εκτρέπεται σε κρίσεις και σχόλια σε βάρος των προϊσταμένων του ή άλλες αντιπειθαρχικές εκφράσεις, ούτε να αναφέρεται σε άσχετα με το παράπτωμά του θέματα.

7. Αν στην απολογία περιέχονται αντιπειθαρχικές εκφράσεις, κρίσεις ή σχόλια σε βάρος προϊσταμένων, αυτά αποτελούν ξεχωριστό πειθαρχικό παράπτωμα.

8. Αν ο εγκαλούμενος είναι διοικητής Υπηρεσίας, η κλήση σε απολογία είναι δυνατόν να αντικαθίσταται με διαταγή, που περιλαμβάνει όμως όλα τα στοιχεία της κλήσης της παρ. 2 του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία προς απολογία αρχίζει από την ημερομηνία της εισόδου της διαταγής στην Υπηρεσία του εγκαλούμενου και σε περίπτωση κωλύματος αυτού από την άρση του κωλύματος.

Άρθρο 26.

Προφορική Διοικητική Εξέταση (Π.Δ.Ε.).

1. Η άσκηση της πειθαρχικής δίωξης με έκδοση διαταγής για διενέργεια Π.Δ.Ε. γίνεται:

α. Για τη βεβαίωση πειθαρχικών παραπτωμάτων, τα οποία επισύρουν κατώτερες πειθαρχικές ποινές, εφ'όσον τα στοιχεία που περιέρχονται στον ασκούντα την πειθαρχική δίωξη δεν είναι επαρκή για τη στήριξη κατηγορίας και η υπόθεση έχει ανάγκη περαιτέρω διοικητικής διερεύνησης για τη συλλογή σχετικών αποδεικτικών στοιχείων.

β. Για κλοπή, απώλεια ή φθορά του υπηρεσιακού δελτίου ταυτότητας.

2. Η Π.Δ.Ε. ενεργείται από αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, ανώτερο ή αρχαιότερο του διωκομένου αστυνομικού. Σε περίπτωση που διατάσσεται συμπλήρωση της Π.Δ.Ε. αυτή ανατίθεται στον ίδιο αξιωματικό ή άλλον ανώτερο ή αρχαιότερο αυτού.

3. Κατά τη διενέργεια της Π.Δ.Ε. δεν συντάσσονται ανακριτικές εκθέσεις για τη χρήση οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου. Η εξέταση του καταγγέλλοντος, των μαρτύρων, καθώς και αυτών που έχουν οποιαδήποτε ανάμιξη στην υπόθεση γίνεται προφορικά. Δύναται όμως αυτός να ενεργεί την Π.Δ.Ε. να ζητά ή να δέχεται έγγραφα στοιχεία ή αναφορές των ανωτέρω προσώπων.

4. Αν από την Π.Δ.Ε. προκύψουν ευθύνες σε βάρος

αστυνομικού, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 2 έως 8 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να μνημονεύεται στο προοίμιο της κλήσης η διαταγή, με βάση την οποία διενεργείται η Π.Δ.Ε.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 2, 4 και 5 του παρόντος διατάγματος έχουν και στην προκειμένη περίπτωση ανάλογη εφαρμογή.

6. Η Προφορική Διοικητική Εξέταση ενεργείται και στις ακόλουθες περιπτώσεις, για τις οποίες η διαταγή προς διενέργειά της δεν συνιστά άσκηση πειθαρχικής δίωξης :

α. Για την εξακρίβωση των συνθηκών ελαφρών τραυματισμών αστυνομικού ή πολιτικού προσωπικού, της σχέσης αυτών προς την υπηρεσία και της τυχόν ευθύνης του τραυματισθέντος.

β. Για την εξακρίβωση περιστατικών ή συμβάντων που ενδιαφέρουν την Υπηρεσία.

7. Σε περίπτωση κατά την οποία, από την διενέργεια της Π.Δ.Ε. με βάση τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, βεβαιωθεί πειθαρχικό παράπτωμα εφαρμόζονται για τον υπαίτιο οι διατάξεις της παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 27.

Ένορκες Διοικητικές Εξετάσεις (Ε.Δ.Ε.).

1. Η άσκηση της πειθαρχικής δίωξης με έκδοση διαταγής για διενέργεια Ε.Δ.Ε. γίνεται:

α. Για τη βεβαίωση πειθαρχικών παραπτωμάτων που προβλέπονται από τα άρθρα 9, 10 και 11 του παρόντος διατάγματος.

β. Για τη διερεύνηση τυχόν πειθαρχικών ευθυνών σε περιπτώσεις απωλειών ή φθορών υλικού ή άλλων αξιών του δημοσίου και τον καταλογισμό της αξίας αυτών, όταν προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις.

γ. Για τη διερεύνηση τυχόν πειθαρχικών ευθυνών σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος, στο οποίο εμπλέκεται υπηρεσιακό όχημα, την αποτίμηση των προκληθεισών ζημιών και τον καταλογισμό αυτών, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

2. Με τη διαταγή διενέργειας της Ε.Δ.Ε. ορίζεται και ο αξιωματικός που θα τη διενεργήσει. Κατ'εξαίρεση στις περιπτώσεις που η Ε.Δ.Ε. διατάσσεται από τον Υπουργό, το Γενικό Γραμματέα, τον Αρχηγό ή τους προϊσταμένους των κλάδων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, μπορεί να ανατίθεται ο ορισμός του αξιωματικού που θα διενεργήσει την Ε.Δ.Ε. στον προϊστάμενο της Υπηρεσίας, στην οποία απευθύνεται η διαταγή.

3. Η Ε.Δ.Ε. ενεργείται από αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας ανώτερο του διωκομένου. Σε περίπτωση που διατάσσεται συμπλήρωση της Ε.Δ.Ε. αυτή ανατίθεται στον ίδιο αξιωματικό που την ενήργησε ή άλλο ανώτερο ή αρχαιότερο αυτού. Όταν διατάσσεται νέα Ε.Δ.Ε. αυτή ανατίθεται σε αξιωματικό ανώτερο αυτού που ενήργησε την πρώτη.

4. Η ανάκριση είναι μυστική και ουδείς δύναται να λάβει γνώση των στοιχείων αυτής, εκτός του εγκαλούμενου. Κατά την ενέργεια δε αυτής δεν επιτρέπεται η παράσταση συνηγόρου.

5. Η ανάκριση δεν δύναται να επεκταθεί στην έρευνα και άλλων πειθαρχικών παραπτωμάτων του αυτού ή άλλου αστυνομικού, για τα οποία προκύπτουν στοιχεία στην πορεία της ανάκρισης, χωρίς άλλη ειδική διαταγή αυτού που διέταξε την ενεργούμενη Ε.Δ.Ε., εκτός αν κατά την αρχική διαταγή για την ενέργεια της Ε.Δ.Ε. παρασχέθηκε τέτοια εξουσιοδότηση.

6. Ο εγκαλούμενος από τη στιγμή που θα κληθεί σε απολογία και πριν ακόμη απολογηθεί δικαιούται:

α. Να λάβει γνώση όλων των εγγράφων της δικογραφίας.

β. Να προτείνει μέχρι τρείς (3) το πολύ μάρτυρες προς υπεράσπισή του για υποχρεωτική εξέτασή τους από τον ανακρίνοντα.

γ. Να εμφανίσει ενώπιον του ανακρίνοντος μέχρι δύο (2) ακόμη μάρτυρες υπεράσπισης με μέριμνα και δαπάνες του ίδιου, μέσα σε εύλογη προθεσμία που τάσσεται από τον ανακρίνοντα, πάντως όχι μεγαλύτερη των δέκα ημερών.

δ. Να ζητήσει προθεσμία μέχρι 48 ωρών προκειμένου ν'απολογηθεί, δυναμένη να παραταθεί κατά την κρίση του ανακρίνοντος μέχρι τρείς (3) ακόμη ημέρες.

7. Η κλήση σε απολογία που συντάσσεται στα πλαίσια της Ε.Δ.Ε. περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 25 παρ. 2 του παρόντος και επί πλέον τη διαταγή, δυνάμει της οποίας ενεργείται η Ε.Δ.Ε. και μνεία των προαναφερόμενων δικαιωμάτων του εγκαλούμενου.

8. Αν ο εγκαλούμενος προτείνει την εξέταση μαρτύρων, αναστέλλεται η λήψη της απολογίας μέχρι να ολοκληρωθεί η εξέταση των μαρτύρων, οπότε ο εγκαλούμενος καλείται εκ νέου σε απολογία, δικαιούμενος να ζητήσει να λάβει γνώση των εγγράφων που συντάχθηκαν μετά την αρχική κλήση, καθώς και να ζητήσει προθεσμία μέχρι 48 ωρών προκειμένου ν'απολογηθεί. Δεν δικαιούται όμως να ζητήσει την εξέταση νέων μαρτύρων.

9. Αν οι προτεινόμενοι μάρτυρες είναι άγνωστης διαμονής ή διαμένουν στο εξωτερικό, η εμφάνισή τους για εξέταση ενώπιον του αξιωματικού που ενεργεί την Ε.Δ.Ε. γίνεται με μέριμνα του εγκαλούμενου, μέσα σε εύλογη προθεσμία, που ορίζεται από τον ανακρίνοντα, πάντως όμως όχι μεγαλύτερη των δέκα (10) ημερών.

10. Για την απόδειξη της άσκησης του δικαιώματος γνώσης των εγγράφων της Ε.Δ.Ε. δεν αρκεί μόνο η μνεία του γεγονότος αυτού στην έκθεση εξέτασης του εγκαλούμενου, αλλά απαιτείται επιπλέον και αναγραφή σχετικής ένδειξης επί του σώματος κάθε εγγράφου, η οποία μονογράφεται από τον εγκαλούμενο.

11. Σε περίπτωση που διαταχθεί συμπλήρωση της ενεργηθείσης Ε.Δ.Ε. και προκύψουν νεώτερα στοιχεία, τα οποία επιβαρύνουν το κατηγορητήριο, ο εγκαλούμενος καλείται σε συμπληρωματική απολογία, δυνάμενος ν'ασκήσει εκ νέου όλα τα προαναφερόμενα δικαιώματά του, διαφορετικά καλείται να λάβει γνώση όλων των μεταγενεστέρων της απολογίας του εγγράφων, χωρίς να καλείται στην περίπτωση αυτή σε συμπληρωματική απολογία.

12. Αυτός που διενεργεί την Ε.Δ.Ε. δύναται, αν το κρίνει αναγκαίο, να διατάσσει κάθε κατώτερό του, που έχει οποιαδήποτε ανάμιξη στην υπόθεση που ερευνά, να υποβάλει σ'αυτόν σχετική έγγραφη αναφορά.

13. Ε.Δ.Ε. ενεργείται και στις ακόλουθες περιπτώσεις για τις οποίες η διαταγή προς ενέργειά της δεν συνιστά άσκηση πειθαρχικής δίωξης :

α. Για την εξακρίβωση των συνθηκών σοβαρών τραυματισμών ή αιτίων πάθησης του αστυνομικού και της σχέσης αυτών προς την υπηρεσία.

β. Σε περίπτωση θανάτου του αστυνομικού κατά τη διάρκεια διατεταγμένης υπηρεσίας ή εκτός υπηρεσίας, εφόσον στην τελευταία περίπτωση ο θάνατος δεν οφείλε-

ται σε παθολογικά αίτια.

γ. Σε κάθε άλλη περίπτωση που προβλέπουν ειδικές διατάξεις και σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές.

14. Αν στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 εδάφ. β' και γ' και 13 εδάφ. γ' του παρόντος άρθρου, οι οικείες διατάξεις δεν ρυθμίζουν επακριβώς όλα τα διαδικαστικά θέματα των Ε.Δ.Ε., τότε εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 28.

Κωλύματα προς ενέργεια διοικητικών εξετάσεων.

1. Δεν δύναται να ενεργήσει διοικητική εξέταση:

α. Όποιος είναι συγγενής εξ αίματος του εγκαλουμένου ή του εγκαλούντος κατ'ευθεία μεν γραμμή απεριόριστα, εκ πλαγίου δε μέχρι τετάρτου βαθμού και εξ αγχιστείας μέχρι δευτέρου ή σύζυγος αυτών. Τα κωλύματα της εξ αγχιστείας συγγένειας και της συζυγικής σχέσεως στην προκειμένη περίπτωση υφίστανται και μετά τη λύση του γάμου.

β. Όποιος αποδεδειγμένα κατά το χρόνο άσκησης της πειθαρχικής δίωξης έχει ιδιαίτερη φιλία ή έχθρα με τον εγκαλούμενο ή τον εγκαλούντα, ή γενικά συντρέχουν στο πρόσωπό του γεγονότα ικανά να δικαιολογήσουν εύλογη δυσπιστία για την αμερόληπτη κρίση του.

γ. Όποιος κατήγγειλε την πράξη, για την οποία διατάσσεται η ενέργεια της διοικητικής εξέτασης, εφόσον ο καταγγέλων είχε αυτοπρόσωπη αντίληψη της καταγγελλόμενης πράξης.

δ. Εκείνος κατά του οποίου υπάρχουν ενδείξεις ότι φέρει ευθύνη για την πράξη που αποτελεί αντικείμενο της διοικητικής ερευνής.

ε. Όποιος έχει συμφέρον από την έκβαση της υπόθεσης.

στ. Όποιος έχει εξετασθεί ως μάρτυρας ή έχει γνωμοδοτήσει ως πραγματογνώμων στην ίδια υπόθεση.

2. Ο αξιωματικός, στον οποίο ανατίθεται η ενέργεια της διοικητικής εξέτασης, σε περίπτωση συνδρομής κωλύματος της προηγουμένης παραγράφου, υποχρεούται να αναφέρει αμέσως μετά τη λήψη της διαταγής την ύπαρξη του κωλύματος αυτού σ'αυτόν που τον όρισε με αναφορά του, στην οποία εκθέτει λεπτομερώς τους λόγους εξαιρέσεως από την ενέργεια της Ε.Δ.Ε., επισυνάπτοντας και τα απαραίτητα στοιχεία για την απόδειξη των λόγων αυτών. Την ίδια υποχρέωση έχει ο ενεργών την διοικητική εξέταση και όταν ο λόγος εξαίρεσης ανακύψει κατά την πορεία της εξέτασης.

3. Η από πρόθεση αποσιώπηση λόγου εξαίρεσης, καθώς και η αναληθής επίκληση τέτοιου λόγου, με σκοπό την απαλλαγή από το έργο της ανάκρισης, συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, τιμωρούμενο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, με την επιφύλαξη εφαρμογής και των διατάξεων του άρθρου 254 του Π.Κ.

4. Αν η πειθαρχική δίωξη με ενέργεια Ε.Δ.Ε. έχει ασκηθεί ρητά σε βάρος συγκεκριμένου αστυνομικού, η σχετική διαταγή για τη διενέργειά της κοινοποιείται στον εγκαλούμενο, ο οποίος, μέσα σε τρεις μέρες από την κοινοποίηση, δικαιούται να ζητήσει εφ'άπαξ με έγγραφη αναφορά του την εξαίρεση του αξιωματικού, στον οποίο ανατέθηκε η ανάκριση για κάποιον από τους αναφερομένους στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου λόγους, επισυνάπτοντας και τα απαραίτητα στοιχεία για την απόδειξη των προβαλλομένων ισχυρισμών του. Αν ο λόγος εξαίρεσης ανακύψει κατά την πορεία της εξέτασης το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί μέχρι και την προσέλευσή του προς απολογία. Η από πρόθεση επίκληση αναληθών λόγων εξαίρεσης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα που τιμωρείται κατά τις διατάξεις του παρόντος.

5. Αν κατά την πορεία της ανάκρισης προκύψουν ευθύνες σε βάρος αστυνομικού, κατά του οποίου δεν είχε κινηθεί αρχικά η πειθαρχική δίωξη, το δικαίωμα υποβολής αιτήματος εξαιρέσεως ασκείται κατά την προσέλευσή του προς απολογία και σε περίπτωση μη προσέλευσής του μέσα σε τρεις μέρες από την επίδοση της σχετικής κλήσης.

6. Αν η Ε.Δ.Ε. στρέφεται σε βάρος δύο ή περισσοτέρων αστυνομικών, το τυχόν κώλυμα που συντρέχει στο πρόσωπο του ενεργούντος την Ε.Δ.Ε. σε σχέση με τον ένα εγκαλούμενο, λογίζεται ως κώλυμα και ως προς τους λοιπούς συγκατηγορουμένους.

7. Επί των αιτημάτων εξαίρεσης αποφαίνεται οριστικά και τελεσίδικα ο Αρχηγός του Σώματος.

8. Η υποβολή αιτημάτων εξαίρεσης αναστέλλει την ενέργεια ανακριτικών πράξεων μέχρι την έκδοση της απόφασης επί του αιτήματος εξαίρεσης. Αν το αίτημα εξαίρεσης απορριφθεί, διατάσσεται η συνέχιση της Ε.Δ.Ε. από τον ίδιο αξιωματικό. Αν οι λόγοι εξαίρεσης κριθούν βάσιμοι, ορίζεται άλλος αξιωματικός για την ενέργεια της εξέτασης, οι ανακριτικές πράξεις όμως που συντάχθηκαν παραμένουν έγκυρες.

Άρθρο 29.

Πόρισμα διοικητικών εξετάσεων.

1. Οι αξιωματικοί που ενεργούν διοικητικές εξετάσεις συντάσσουν, μετά το πέρας αυτών, πόρισμα, το οποίο περιλαμβάνει τα εξής μέρη:

α. Το Προοίμιο, στο οποίο αναγράφεται ο τύπος του εγγράφου ('Εκθεση πορίσματος Ε.Δ.Ε. ή Π.Δ.Ε.), ο τόπος και ο χρόνος σύνταξης αυτών, ο βαθμός, το ονοματεπώνυμο και η ιδιότητα αυτού που το συντάσσει, η διαταγή με την οποία διατάχθηκε η εξέταση και οι διατάξεις με βάση τις οποίες αυτή ενεργείται.

β. Το Ιστορικό, το οποίο περιλαμβάνει την αιτία που έδωσε την αφορμή προς ενέργεια της εξέτασης και την περιληπτική περιγραφή της υπόθεσης.

γ. Το Αιτιολογικό, το οποίο περιλαμβάνει σαφή και ακριβή περιγραφή των ενεργειών του αξιωματικού που ενήργησε την εξέταση, το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε από την εξέταση, αξιολόγηση όλων των αποδεικτικών στοιχείων και αιτιολογημένες διαπιστώσεις και κρίσεις, σχετικά με το αντικείμενο της εξέτασης. Κατά τη σύνταξη του μέρους αυτού δεν είναι αναγκαία η απαρίθμηση των εγγράφων της δικογραφίας που λαμβάνονται υπόψη και αξιολογούνται από τον ενεργούντα την Ε.Δ.Ε.

δ. Το Συμπέρασμα, το οποίο περιλαμβάνει τις τελικές σκέψεις και εκτιμήσεις, στις οποίες καταλήγει ο αξιωματικός που ενήργησε την εξέταση, με βάση τις αναλυτικές διαπιστώσεις και την αιτιολογημένη κρίση, που παρέθεσε στο αιτιολογικό μέρος. Σε περίπτωση καταλογισμού ευθυνών, περιγράφεται και το συγκεκριμένο πειθαρχικό παράπτωμα, με λεπτομερή καθορισμό των στοιχείων του.

ε. Τις Προτάσεις. Στο μέρος αυτό διατυπώνεται η τελική πρόταση του ενεργήσαντος την εξέταση, σχετικά με το αντικείμενο για το οποίο ενεργήθηκε αυτή με βάση τη σχετική διαταγή. Σε περίπτωση καταλογισμού ευθυνών σε

βάρος αστυνομικού, παρατίθενται με σαφήνεια και ακριβή τοπικό και χρονικό προσδιορισμό τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν το πειθαρχικό παράπτωμα, καθώς και ο νομικός χαρακτηρισμός αυτών.

2. Στο τέλος του πορίσματος τίθεται η υπογραφή του συντάκτη και σε κάθε φύλλο του τίθεται η μονογραφή αυτού.

Άρθρο 30.
Ταξινόμηση και αρίθμηση των εγγράφων της διοικητικής εξέτασης.

1. Η δικογραφία της διοικητικής εξέτασης αποτελείται από τα έγγραφα ή άλλα στοιχεία του αποδεικτικού υλικού και από το Πόρισμα, προκειμένου δε περί Ενόρκων Διοικητικών Εξετάσεων, η δικογραφία περιλαμβάνει και πίνακα περιεχομένων εγγράφων, ο οποίος συντάσσεται σε τετρασέλιδο φύλλο χάρτου και περιέχει τις εξής στήλες : α/α εγγράφων, αριθμό και ημερομηνία εγγράφου, είδος εγγράφου και σελίδα της δικογραφίας.

2. Όλα τα έγγραφα της Ε.Δ.Ε. ταξινομούνται και αριθμούνται κατ'αύξοντα αριθμό εγγράφων και κατ'αύξοντα αριθμό σελίδων. Η ταξινόμηση και η αρίθμηση των εγγράφων γίνεται με την εξής σειρά. Πρώτη τίθεται η διαταγή με την οποία διατάχθηκε η διενέργεια της Ε.Δ.Ε., η οποία παίρνει τον αριθμό (1).

Τα επισυναπτόμενα στη διαταγή υπηρεσιακά και μη έγγραφα παίρνουν τους αριθμούς 1α, 1β, 1γ κ.ο.κ.

Το πόρισμα παίρνει τον αριθμό 2 και όλα τα λοιπά έγγραφα τους αριθμούς 3 και επόμενους μέχρι την εξάντλησή τους. Ο αριθμός αυτός τίθεται με γραφίδα, ερυθρού χρώματος, στην άνω δεξιά γωνία των εγγράφων.

Επίσης όλες οι σελίδες των εγγράφων, ακόμη και αυτών που επισυνάπτονται στη διαταγή διενέργειας της εξέτασης, αριθμούνται σε συνεχή αρίθμηση, με γραφίδα χρώματος μπλε ή μαύρου, που τίθεται στο μέσον του επάνω μέρους της σελίδας. Οι λευκές σελίδες δεν αριθμούνται.

3. Όλα τα έγγραφα της Ε.Δ.Ε. καταχωρούνται στον πίνακα περιεχομένων εγγράφων, με τη σειρά που αριθμήθηκαν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Σε περίπτωση συμπλήρωσης της Ε.Δ.Ε. και σύνταξης νέου πορίσματος, η ταξινόμηση και αρίθμηση των εγγράφων γίνεται ως ακολούθως : Η διαταγή επιστροφής της Ε.Δ.Ε. για συμπλήρωση με όλο το συνημμένο σ'αυτή φάκελλο της Ε.Δ.Ε. αριθμείται με τον αριθμό 1, χωρίς όμως να σελιδομετρείται. Το νέο πόρισμα αριθμείται με τον αριθμό 2 και όλα τα υπόλοιπα έγγραφα που προστίθενται στη δικογραφία κατά τη συμπλήρωσή της αριθμούνται με τους αριθμούς 3 και επομένους μέχρι την εξάντλησή τους. Η σελιδομέτρηση των νέων εγγράφων στην προκειμένη περίπτωση συνεχίζεται από τον αριθμό που είχε καταλήξει η αρχική αρίθμηση. Μετά τη συμπλήρωση της Ε.Δ.Ε. συντάσσεται συμπληρωματικός πίνακας περιεχομένων εγγράφων, στον οποίο με αύξοντα αριθμό 1 καταχωρείται η διαταγή συμπλήρωσης της Ε.Δ.Ε. με όλο το συνημμένο σ'αυτή φάκελλο της επιστραφείσης δικογραφίας και στη συνέχεια με αύξοντα αριθμό 2 και επομένους όλα τα νεώτερα έγγραφα με τη σειρά που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσης παραγράφου.

Άρθρο 31.
Αρμόδιοι να αποφασίσουν επί των διοικητικών εξετάσεων.

1. Αρμόδιοι να αποφασίσουν επί των διοικητικών εξετάσεων που ενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος είναι:

α. Προκειμένου περί Π.Δ.Ε., αυτοί που διέταξαν την διενέργειά τους.

β. Προκειμένου περί Ε.Δ.Ε. που ενεργούνται κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27 παρ. 1 εδάφ. α'του παρόντος, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, αν αφορούν ανώτατους αξιωματικούς και ο Αρχηγός του Σώματος, αν αφορούν λοιπούς αστυνομικούς.

γ. Προκειμένου περί Ε.Δ.Ε. που διενεργούνται κατ'εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 εδάφ. β' και γ' και 13 του άρθρου 27 του παρόντος τα ακόλουθα κατά περίπτωση όργανα:

(1) Ο Διευθυντής Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης αν η Ε.Δ.Ε. διατάχθηκε από τον ίδιο ή από τους αρμοδίους διευθυντές Υπηρεσιών της δικαιοδοσίας του.

(2) Ο οικείος Επιθεωρητής Αστυνομίας, αν η Ε.Δ.Ε. διατάχτηκε από τον ίδιο ή τον διευθυντή Αστυνομικής Διεύθυνσης νομού.

(3) Ο Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας, αν η Ε.Δ.Ε. διατάχθηκε από τον ίδιο.

(4) Οι διευθυντές των Διευθύνσεων των Κλάδων του Υπουργείου και οι προϊστάμενοι των απ'ευθείας από τον Αρχηγό εξαρτωμένων Υπηρεσιών για τις Ε.Δ.Ε. που διέταξαν οι ίδιοι ή υφιστάμενοί τους Αξιωματικοί.

(5) Ο Υπουργός και ο Γενικός Γραμματέας Δημόσιας Τάξης, καθώς και ο Αρχηγός και οι Υπαρχηγοί της Ελληνικής Αστυνομίας, για τις Ε.Δ.Ε. που διέταξαν οι ίδιοι.

2. Οι κατά την προηγουμένη παράγραφο εδάφ. γ' περίπτωση (5) αρμόδιοι ν'αποφασίσουν επί των Ε.Δ.Ε. ή των Π.Δ.Ε. που διατάσσουν οι ίδιοι δύνανται με τη διαταγή για τη διενέργειά τους να μεταβιβάζουν κάθε φορά την αρμοδιότητά τους αυτή στους υφισταμένους τους.

3. Σε περίπτωση εμπλοκής αξιωματικού και λοιπών αστυνομικών στην ίδια υπόθεση που έχει διερευνηθεί με Ε.Δ.Ε., η αποφασιστική αρμοδιότητα επί της Ε.Δ.Ε. ασκείται από το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίσει για τον αξιωματικό και αν εμπλέκονται περισσότεροι αξιωματικοί, εκείνο που είναι αρμόδιο για τον ανώτερο απ'αυτούς.

4. Ο Υπουργός και ο Γενικός Γραμματέας Δημόσιας Τάξης, ο Αρχηγός και οι Υπαρχηγοί της Ελληνικής Αστυνομίας δύνανται σε κάθε περίπτωση που έχει διαταχθεί Ε.Δ.Ε. ή Π.Δ.Ε. από υφισταμένους τους να διατάσσουν την υποβολή της δικογραφίας της Ε.Δ.Ε. ή του πορίσματος της Π.Δ.Ε. στους ίδιους για την άσκηση αποφασιστικής αρμοδιότητας, εφόσον δεν έχει παρέλθει τρίμηνο από την τελική κρίση της υπόθεσης από τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα που αναφέρονται στην παρ. 1 εδάφ. γ' περ. (1) έως και (4).

5. Οι κατά τα ανωτέρω αρμόδιοι ν'αποφασίσουν επί των Ε.Δ.Ε., καθώς και οι ενδιάμεσα γνωματεύοντες επί των πορισμάτων αυτών, δύνανται να επιστρέφουν τη σχετική δικογραφία για συμπλήρωση, αν από τη μελέτη αυτής κρίνουν ότι υπάρχουν τυπικές ή ουσιαστικές ελλείψεις που έχουν ανάγκη συμπλήρωσης.

Άρθρο 32.
Γνωματεύσεις επί των Πορισμάτων των διοικητικών εξετάσεων

1. Τα πορίσματα των διοικητικών εξετάσεων υπόκεινται

σε γνωμάτευση από προϊστάμενα ιεραρχικά όργανα του ενεργήσαντος την εξέταση, μέχρι το αρμόδιο να αποφασίσει επ'αυτών.

2. Κατ'εξαίρεση, δεν υπόκεινται σε γνωμάτευση τα πορίσματα των διοικητικών εξετάσεων που ενεργούνται από Γενικούς Επιθεωρητές Αστυνομίας, Γενικούς Αστυνομικούς Διευθυντές και τους διευθυντές των αυτοτελών Υπηρεσιών που υπάγονται απ'ευθείας στον Αρχηγό.

3. Αν την εξέταση ενεργεί αξιωματικός που υπηρετεί σε μια από τις αυτοτελείς Διευθύνσεις του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης που διοικείται από πολιτικό υπάλληλο, την γνωμοδοτική αρμοδιότητα ασκεί ο αρχαιότερος αξιωματικός της Διεύθυνσης αυτής και αν δεν υπάρχει αρχαιότερος, το πόρισμα δεν υπόκειται σε γνωμάτευση.

Άρθρο 33.

Αποδεικτικά μέσα – Επιδόσεις εγγράφων.

1. Για τα επιτρεπόμενα στο στάδιο της προδικασίας αποδεικτικά μέσα, την κλήτευση, τον όρκο, την εξέταση και τις συνέπειες της μη εμφάνισης των μαρτύρων, τον τρόπο εξέτασης του εγκαλουμένου, καθώς και τον τύπο των εκθέσεων εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του Κ.Π.Δ.. Κατά τη σύνταξη όμως των εκθέσεων αντί δευτέρου ανακριτικού υπαλλήλου προσλαμβάνεται για σύμπραξη ως γραμματέας άλλος αξιωματικός ή Ανθυπαστυνόμος ή Αρχιφύλακας. Σε περίπτωση που ο διωκόμενος είναι Αστυφύλακας, δύναται να προσλαμβάνεται ως γραμματέας και Αστυφύλακας.

2. Η κατά παραγγελία λήψη κατάθεσης ή ενέργεια άλλης ανακριτικής πράξης, όταν παρίσταται ανάγκη, γίνεται από άλλο αξιωματικό ανώτερο ή αρχαιότερο του εγκαλουμένου.

3. Οι επιδόσεις εγγράφων της προδικασίας στον εγκαλούμενο αστυνομικό γίνονται στον ίδιο, μέσω του προϊσταμένου της υπηρεσίας του. Αν ο εγκαλούμενος βρίσκεται σε παράνομη απουσία, η επίδοση γίνεται στον προϊστάμενο της υπηρεσίας, στην οποία υπηρετούσε τελευταία. Αν τελεί σε κατάσταση διαθεσιμότητας ή ετήσιας άδειας λόγω νοσήματος ή αργίας ή έχει απομακρυνθεί από το Σώμα και είναι ιδιώτης, η επίδοση γίνεται στην κατοικία του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 155 του Κ.Π.Δ. Αν ο εγκαλούμενος είναι αγνώστου διαμονής, η επίδοση γίνεται στο σύζυγο ή τους συγγενείς αυτού που προβλέπονται από το άρθρο 156 του Κ.Π.Δ. και σε περίπτωση μη ανεύρεσης αυτών, στην αστυνομική αρχή της τελευταίας γνωστής διαμονής του.

4. Σε περίπτωση που ο εγκαλούμενος διαμένει στο εξωτερικό, η επίδοση γίνεται στο τυχόν διορισθέντα αντίκλητο και εν ελλείψει αυτού στον προϊστάμενο της Υπηρεσίας στην οποία ανήκει οργανικά, εφόσον ο εγκαλούμενος είναι στην ενέργεια. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο εγκαλούμενος θεωρείται ότι είναι άγνωστης διαμονής και εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 34.

Δικαιοδοτικά πειθαρχικά όργανα.

1. Την πειθαρχική δικαιοδοσία στο αστυνομικό προσωπικό ασκούν:

α. Τα αρμόδια πειθαρχικά συμβούλια.

β. Οι αρμόδιοι για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, που προβλέπονται από το άρθρο 23 παρ. 1 – 3 του παρόντος διατάγματος.

2. Τα πειθαρχικά συμβούλια είναι:

α. Τα πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια πειθαρχικά συμβούλια Ανθυπαστυνόμων, Αρχιφυλάκων και Αστυφυλάκων, που είναι αρμόδια για την εκδίκαση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, αντιστοίχως, των πειθαρχικών υποθέσεων, που παραπέμπονται σ'αυτά και αφορούν αστυνομικό προσωπικό των ανωτέρω βαθμών.

β. Τα πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια πειθαρχικά συμβούλια αξιωματικών, που είναι αρμόδια για την εκδίκαση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, αντιστοίχως, των πειθαρχικών υποθέσεων, που παραπέμπονται σ'αυτά και αφορούν αξιωματικούς, από το βαθμό του Υπαστυνόμου Β' μέχρι και το βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή, καθώς και συνυπαίτιους αυτών Ανθυπαστυνόμους, Αρχιφύλακες και Αστυφύλακες.

γ. Τα αρμόδια συμβούλια κρίσεων για τους αξιωματικούς των βαθμών Αστυνομικού Διευθυντή και άνω, καθώς και τους συνυπαίτιους αυτών.

3. Τα πειθαρχικά συμβούλια έχουν ετήσια θητεία και συγκροτούνται το μήνα Δεκέμβριο κάθε έτους για το επόμενο ημερολογιακό έτος με απόφαση του Υπουργού, αν πρόκειται για τα συμβούλια αξιωματικών, και του Αρχηγού για τα συμβούλια των λοιπών. Πειθαρχικά συμβούλια λειτουργούν στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Με την απόφαση συγκρότησης καθορίζονται η τοπική αρμοδιότητα των Συμβουλίων και ορίζονται ονομαστικώς τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη κάθε συμβουλίου. Τα αναπληρωματικά μέλη δεν μπορεί να είναι λιγότερα των τριών, στα οποία περιλαμβάνεται απαραιτήτως αναπληρωτής του προέδρου του Συμβουλίου.

4. Τα πειθαρχικά συμβούλια συντίθενται από αξιωματικούς γενικών καθηκόντων ως ακολούθως:

α. Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Ανθυπαστυνόμων, Αρχιφυλάκων και Αστυφυλάκων, από ένα (1) Αστυνομικό Υποδιευθυντή, ως πρόεδρο, δύο (2) Αστυνόμους Α', ένα (1) Αστυνόμο Β' και ένα (1) Υπαστυνόμο Α', ως μέλη.

β. Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Ανθυπαστυνόμων, Αρχιφυλάκων και Αστυφυλάκων, από ένα (1) Αστυνομικό Διευθυντή, ως πρόεδρο, δύο (2) Αστυν.Υποδ/ντές και δύο (2) Αστυνόμους Α', ως μέλη.

γ. Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Αξιωματικών, από ένα (1) Ταξίαρχο Αστυνομίας, ως πρόεδρο και τέσσερις (4) Αστυνομικούς Διευθυντές, ως μέλη.

δ. Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Αξιωματικών, από δύο (2) Ταξίαρχους εκ των οποίων ο αρχαιότερος εκτελεί καθήκοντα προέδρου και από τρείς (3) Αστυνομικούς Διευθυντές, ως μέλη. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου αυτού πρέπει να είναι αρχαιότεροι του Προέδρου και των μελών του Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου που εκδίκασε την ίδια υπόθεση.

5. Τα συμβούλια κρίσεων, που λειτουργούν ως πειθαρχικά για την εκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων των αναφερομένων στην παρ. 2 εδάφ. γ' του παρόντος άρθρου αξιωματικών, συγκροτούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις που ισχύουν για την κρίση των αξιωματικών αυτών και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

6. Από τα μέλη του Συμβουλίου το νεότερο κατά σειρά αρχαιότητας εκτελεί καθήκοντα εισηγητή. Σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος τακτικού μέλους, τούτο αναπληρώνεται από ομοιόβαθμο αναπληρωματικό μέλος με τη σειρά που αναγράφονται στην απόφαση συγκρότησης του Συμβουλίου.

7. Δεν μπορεί να συμμετέχει στις εργασίες του Συμβουλίου:

α. Όποιος ενήργησε την Ε.Δ.Ε. για την υπόθεση που πρόκειται να εκδικασθεί.

β. Όποιος γνωμάτευσε για την παραπομπή του εγκαλουμένου στο Συμβούλιο.

γ. Όποιος πρόκειται να εξετασθεί ως μάρτυρας ενώπιον του Συμβουλίου.

δ. Όποιος εμπίπτει στα κωλύματα που αναφέρονται στο άρθρο 28 παρ. 1 του παρόντος διατάγματος.

ε. Προκειμένου περί Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου, όποιος συμμετείχε στην σύνθεση του Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου, που εκδίκασε την ίδια υπόθεση. Η διάταξη του εδαφίου αυτού δεν έχει εφαρμογή για τα Συμβούλια Κρίσεων στις περιπτώσεις που αυτά λειτουργούν ως Πειθαρχικά Συμβούλια.

Άρθρο 35.

Δικαιοδοσία πειθαρχικών οργάνων.

1. Τα πειθαρχικά Συμβούλια δύνανται να επιβάλλουν οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή, για τις πειθαρχικές υποθέσεις που παραπέμπονται σ'αυτά.

2. Οι ποινές της απόταξης και της αργίας με απόλυση επιβάλλονται μόνο από τα πειθαρχικά συμβούλια και εκτελούνται:

α. Με προεδρικό διάταγμα αν αφορούν απόταξη αξιωματικού.

β. Με απόφαση του Υπουργού, αν αφορούν αργία με απόλυση αξιωματικού και γ. Με απόφαση του Αρχηγού, αν αφορούν το λοιπό αστυνομικό προσωπικό.

3. Οι υπόλοιπες πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται από τα πειθαρχικά συμβούλια υλοποιούνται με απόφαση του οργάνου που εξέδωσε την παραπεμπτική διαταγή στο οικείο συμβούλιο.

4. Οι ποινές της αργίας με πρόσκαιρη παύση, του προστίμου και της επίπληξης, για τις πειθαρχικές υποθέσεις που δεν έχουν παραπεμφθεί στα πειθαρχικά συμβούλια, επιβάλλονται από τα ακόλουθα όργανα:

α. Η αργία με πρόσκαιρη παύση επιβάλλεται από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, αν πρόκειται για ανώτατο αξιωματικό και από τον Αρχηγό αν πρόκειται για λοιπούς αστυνομικούς.

β. Το πρόστιμο επιβάλλεται από τον Υπουργό, το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και τους αρμόδιους για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης αξιωματικούς, με τις εξής διακρίσεις:

(1) Ο Υπουργός, ο Γενικός Γραμματέας και ο Αρχηγός μέχρι τρεις μηνιαίους βασικούς μισθούς (Μ.Β.Μ.).

(2) Οι Αντιστράτηγοι μέχρι 2 1/2 Μ.Β.Μ.

(3) Οι Υποστράτηγοι μέχρι 2 Μ.Β.Μ.

(4) Οι Ταξίαρχοι μέχρι 1 1/2 Μ.Β.Μ.

(5) Οι Αστυνομικοί Διευθυντές μέχρι 1 Μ.Β.Μ.

(6) Οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές μέχρι 5/6 ενός Μ.Β.Μ.

(7) Οι Αστυνόμοι Α' μέχρι 4/6 ενός Μ.Β.Μ.

(8) Οι Αστυνόμοι Β' μέχρι 3/6 ενός Μ.Β.Μ.

(9) Οι Υπαστυνόμοι Α' μέχρι 2/6 ενός Μ.Β.Μ.

(10) Οι Υπαστυνόμοι Β' μέχρι 1/6 ενός Μ.Β.Μ.

γ. Η ποινή της επίπληξης επιβάλλεται από τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο πρόσωπα, καθώς και από τους Ανθυπαστυνόμους και Αρχιφύλακες που ασκούν διοίκηση.

5. Οι αξιωματικοί που φέρουν το βαθμό του Υπαστυνόμου Α' ή Β' δεν μπορούν να επιβάλλουν σε αξιωματικούς τις αναφερόμενες στην παρ. 4 του παρόντος άρθρου ποινές της δικαιοδοσίας τους, εφόσον δεν ασκούν διοίκηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΜΟΝΟΜΕΛΗ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 36.

Εκδίκαση παραπτωμάτων μετά από απ'ευθείας κλήση σε απολογία.

Σε περίπτωση που η πειθαρχική δίωξη έχει ασκηθεί με απ'ευθείας κλήση σε απολογία, αυτός που άσκησε τη δίωξη συνεκτιμά το περιεχόμενο της απολογίας και τα λοιπά στοιχεία που σχετίζονται με τη βεβαίωση του παραπτώματος και προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

α. Αν κρίνει ότι τα πραγματικά περιστατικά που αποδόθηκαν στον εγκαλούμενο δεν συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα ή ότι γι'αυτά δεν μπορεί να επιβληθεί πειθαρχική ποινή, λόγω παραγραφής ή λήξης της πειθαρχικής ευθύνης, θέτει την υπόθεση στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη του, η οποία μπορεί να συντάσσεται και επί του σώματος της απολογίας. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη της αρχειοθέτησης με όλη τη σχετική αλληλογραφία υποβάλλεται ιεραρχικά στον αρμόδιο για την επικύρωση της ποινής, ο οποίος αποφασίζει τελεσίδικα για την αρχειοθέτηση της υπόθεσης ή την επιβολή ποινής.

β. Αν κρίνει ότι τα υπάρχοντα στοιχεία στοιχειοθετούν πειθαρχική ευθύνη: (1) Επιβάλλει την προσήκουσα ποινή και συντάσσει πίνακα ποινής, τον οποίο υποβάλλει με αναφορά του στην προϊσταμένη του Υπηρεσία, μαζί με την κλήση σε απολογία, την απολογία και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο.

Στον πίνακα ποινής αναγράφεται ο βαθμός, ο αριθμός μητρώου, το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, το είδος της ποινής και σε περίπτωση επιβολής ποινής προστίμου, το ύψος αυτού, το αιτιολογικό της ποινής, το οποίο πρέπει να είναι συνοπτικό, σαφές και να αποδίδει απόλυτα τα πραγματικά περιστατικά του παραπτώματος, τοπικά και χρονικά προσδιορισμένα, καθώς και τη σχετική διάταξη που προβλέπει το παράπτωμα. Ο πίνακας υπογράφεται από αυτόν που ασκεί τον πειθαρχικό έλεγχο και σφραγίζεται με τη σφραγίδα της Υπηρεσίας.

Όταν η ποινή επιβάλλεται από τον Υπουργό, το Γενικό Γραμματέα ή τον Αρχηγό του Σώματος, αντί πίνακα ποινής, συντάσσεται σχετική απόφαση επιβολής ποινής.

(2) Σε περίπτωση που κρίνει ανεπαρκή τη δικαιοδοσία του για επιβολή της ποινής, υποβάλλει όλη τη σχετική αλληλογραφία στον ιεραρχικά προϊστάμενό του, ο οποίος κρίνει το παράπτωμα, σύμφωνα με προαναφερόμενα.

Άρθρο 37.

Εκδίκαση παραπτωμάτων μετά από Π.Δ.Ε.

Σε περίπτωση που η πειθαρχική δίωξη έχει ασκηθεί με ενέργεια Π.Δ.Ε., αυτός που άσκησε τη δίωξη, αμέσως

μετά τη λήψη του πορίσματος της Π.Δ.Ε. και της συνημμένης σ'αυτό αλληλογραφίας, προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

α. Αν κρίνει ότι τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την εξέταση, συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο ο διωκόμενος αστυνομικός έχει κληθεί ήδη σε απολογία, ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εδάφ. β' του προηγουμένου άρθρου.

β. Αν κρίνει ότι ο διωκόμενος αστυνομικός, παρά την κλήση του σε απολογία, δεν φέρει τελικά πειθαρχική ευθύνη, είτε διότι τα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα ή δεν αποδείχθηκαν, είτε διότι γι'αυτά δεν μπορεί να επιβληθεί πειθαρχική ποινή, λόγω παραγραφής ή λήξης της πειθαρχικής ευθύνης, θέτει την υπόθεση στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη του, η οποία συντάσσεται επί του πορίσματος της εξέτασης.

γ. Αν ο διωκόμενος αστυνομικός δεν έχει κληθεί σε απολογία, επειδή ο ενεργήσας την εξέταση δεν τον έκρινε πειθαρχικά ελεγκτέο και ο ίδιος συμφωνεί με την απαλλακτική πρόταση που διατυπώνεται στο πόρισμα, θέτει την υπόθεση στο αρχείο με πράξη που συντάσσεται επί του πορίσματος.

δ. Αν στην περίπτωση του προηγουμένου εδαφίου κρίνει ότι η απαλλακτική κρίση του ενεργήσαντος την Π.Δ.Ε. δεν είναι αιτιολογημένη και ο διωκόμενος αστυνομικός φέρει τελικά πειθαρχική ευθύνη, διατυπώνει αιτιολογημένα τη διαφωνία του επί του πορίσματος και διατάσσει τη λήψη της απολογίας του διωκομένου αστυνομικού, με συγκεκριμένο αιτιολογικό που καθορίζει ο ίδιος και μετά τη λήψη της απολογίας ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 38.

Εκδίκαση πειθαρχικών παραπτωμάτων μετά από Ε.Δ.Ε.

1. Προκειμένου περί Ε.Δ.Ε. που έχουν ενεργηθεί κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27 παρ. 1 εδάφ. α'του παρόντος, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, αν αφορούν ανώτατο αξιωματικό, ή ο Αρχηγός του Σώματος, αν αφορούν τους λοιπούς αστυνομικούς, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών, που αρχίζει από την ημερομηνία της εισόδου της δικογραφίας στο αρμόδιο γραφείο της Δ/νσης Προσωπικού, εκτιμά τα περιστατικά που βεβαιώθηκαν από την Ε.Δ.Ε. και αν μεν κρίνει ότι δεν υπάρχει παράπτωμα, θέτει τη δικογραφία στο αρχείο, αν δε κρίνει ότι υπάρχει παράπτωμα που πρέπει να τιμωρηθεί με αργία με πρόσκαιρη παύση ή κατώτερη πειθαρχική ποινή, επιβάλλει την ποινή αυτή, χωρίς να απαιτείται στην περίπτωση αυτή νέα κλήση σε απολογία. Αν κρίνει ότι το παράπτωμα επισύρει ποινή απόταξης ή αργίας με απόλυση, παραπέμπει τον υπαίτιο αστυνομικό στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Η ανωτέρω προθεσμία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες, αν το παράπτωμα για το οποίο διενεργήθηκε Ε.Δ.Ε. έχει σχέση με τη διαφθορά χαρακτήρα, τη σοβαρή αντιπειθαρχική συμπεριφορά προς τους ανωτέρους, την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη βάναυση προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, την έλλειψη πίστεως προς το Σύνταγμα και το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας, την παραβίαση υπηρεσιακής εχεμύθειας και ιδίως τα παραπτώματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 9 παρ. 1 εδάφια α', β', γ', ε', ζ' και ι' και άρθρο 10 παρ. 1 εδάφιο α' του παρόντος.

Στην παραπεμπτική διαταγή περιγράφονται τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν το πειθαρχικό παράπτωμα του διωκομένου αστυνομικού, τίθεται το ερώτημα επί του οποίου καλείται το Συμβούλιο ν'αποφανθεί και τάσσεται ανάλογη προθεσμία, μέσα στην οποία πρέπει να συγκληθεί το Συμβούλιο, η οποία στην περίπτωση του προηγουμένου εδαφίου δεν μπορεί να είναι ανώτερη των τριάντα (30) ημερών.

2. Η διαταγή παραπομπής αστυνομικού ενώπιον πειθαρχικού Συμβουλίου σε καμμιά περίπτωση δεν ανακαλείται.

3. Αντίγραφα της παραπεμπτικής διαταγής, με το φάκελλο της δικογραφίας, το ατομικό βιβλιάριο του εγκαλουμένου και κάθε άλλο στοιχείο που σχετίζεται με την υπόθεση, διαβιβάζονται στον πρόεδρο του αρμοδίου πειθαρχικού Συμβουλίου.

4. Προκειμένου περί Ε.Δ.Ε. που έχουν ενεργηθεί κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27 παρ. 1β' και γ' του παρόντος, οι αναφερόμενοι στο άρθρο 31 παρ. 1 εδάφ. γ' αρμόδιοι να αποφασίσουν ενεργούν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 37 του παρόντος, εκτός αν κατά την κρίση τους το παράπτωμα, λόγω της βαρύτητάς του και των συνθηκών τέλεσης αυτού επισύρει ανώτερη πειθαρχική ποινή, οπότε υποβάλλουν ιεραρχικά την Ε.Δ.Ε. στο αρμόδιο για την επιβολή της ποινής αυτής όργανο.

Άρθρο 39.

Ελεγχος ποινών.

1. Οι ποινές του προστίμου και της επίπληξης που επιβάλλονται από μονομελή όργανα, πλην αυτών που επιβάλλουν ο Υπουργός, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, υπόκεινται σε έλεγχο από ιεραρχικώς προϊστάμενα όργανα, σύμφωνα με τις διατάξεις των επομένων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

2. Οι ποινές που επιβάλλονται σε Αστυφύλακες, Αρχιφύλακες και Ανθυπαστυνόμους, υποβάλλονται προς έλεγχο στο διευθυντή ή διοικητή της Υπηρεσίας, στην οποία υπάγονται οι επιβαλόντες την ποινή και αν αυτοί είναι οι ίδιοι διευθυντές ή διοικητές Υπηρεσιών, στον προϊστάμενο του αμέσως ανωτέρου ιεραρχικά υπηρεσιακού κλιμακίου. Δεν υπόκεινται σε έλεγχο οι ανωτέρω ποινές που επιβάλλονται από τους προϊσταμένους Υπηρεσιών επιπέδου Αστυνομικής Διεύθυνσης και άνω.

3. Οι ποινές που επιβάλλονται σε κατώτερους αξιωματικούς υποβάλλονται για έλεγχο στο διευθυντή της οικείας Δ/νσης Αστυνομίας ή εξομοιούμενης με αυτήν Υπηρεσίας και αν την ποινή επέβαλε ο διευθυντής, στον προϊστάμενο του αμέσως ανωτέρου ιεραρχικά υπηρεσιακού κλιμακίου.

Δεν υπόκεινται σε έλεγχο οι ανωτέρω ποινές που επιβάλλουν οι αξιωματικοί με βαθμό Ταξίαρχου και άνω, εφόσον προΐστανται υπηρεσιακών κλιμακίων επιπέδου ανωτέρου της Διεύθυνσης, διαφορετικά οι ποινές αυτές υπόκεινται σε έλεγχο από τον προϊστάμενο της Υπηρεσίας στην οποία ανήκουν.

4. Οι ποινές που επιβάλλονται σε ανώτερους και ανώτατους αξιωματικούς υποβάλλονται για έλεγχο στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, μέσω των καθ'ιεραρχία προϊσταμένων αυτών που επέβαλαν την ποινή, οι οποίοι διατυπώνουν και τη γνώμη τους επί του σχετικού πίνακα ποινής.

5. Σε περίπτωση που προϊστάμενος της Υπηρεσίας είναι πολιτικός υπάλληλος, η αρμοδιότητα του ελέγχου ασκεί-

ται από τον αρχαιότερο αξιωματικό της Υπηρεσίας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Οι αρμόδιοι για τον έλεγχο αξιωματικοί:

α. Εξετάζουν αν για την επιβολή της ποινής τηρήθηκαν οι σχετικές διατάξεις του παρόντος διατάγματος και αν η επιβληθείσα ποινή αιτιολογείται επαρκώς, δικαιούμενοι να ενεργήσουν ή να διατάξουν την ενέργεια σχετικής έρευνας για την εξακρίβωση περιστατικού προς διαμόρφωση πληρέστερης γνώμης.

β. Επικυρώνουν την επιβληθείσα ποινή, εφόσον συμφωνούν με το είδος , το ύψος και το αιτιολογικό της.

γ. Επαυξάνουν, μειώνουν ή αίρουν την επιβληθείσα ποινή ή τροποποιούν το αιτιολογικό της ή το νομικό χαρακτηρισμό του παραπτώματος, εφόσον δεν συμφωνούν με τον επιβάλλοντα, μεριμνώντες πάντοτε ώστε να εξασφαλίζεται ορθή και ομοιόμορφη άσκηση της πειθαρχικής δικαιοδοσίας.

7. Στις περιπτώσεις των εδαφίων β'και γ'της προηγούμενης παραγράφου συντάσσεται επί του πίνακα επιβολής της ποινής σχετική, κατά περίπτωση, πράξη, με επαρκή αιτιολογία σε περίπτωση μεταβολής της ποινής ή του νομικού χαρακτηρισμού του παραπτώματος.

8. Σε περίπτωση μεταβολής της ποινής ή του αιτιολογικού της ή του νομικού χαρακτηρισμού του παραπτώματος, θεωρείται ότι επέβαλε την ποινή ο ενεργήσας την μεταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Άρθρο 40.

Δικαιώματα παραπεμπομένου ενώπιον πειθαρχικού συμβουλίου.

1. Ο αστυνομικός που παραπέμπεται ενώπιον πειθαρχικού συμβουλίου δικαιούται:

α. Να προτείνει την εξέταση μέχρι τριών το πολύ μαρτύρων, προς υπεράσπισή του, οι οποίοι κλητεύονται με μέριμνα του Συμβουλίου, αναφέροντας και διεύθυνση κατοικίας αυτών, καθώς και τα ερωτήματα που θα εξετασθεί ο καθένας απ'αυτούς.

β. Να εμφανίσει ενώπιον του Συμβουλίου μέχρι δύο ακόμη μάρτυρες υπερασπίσεως, με μέριμνα και δαπάνες του ιδίου.

γ. Να ζητήσει την εξαίρεση μέχρι δύο το πολύ μελών του συμβουλίου, τακτικών και αναπληρωματικών, για τα οποία συντρέχει κώλυμα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 34 παρ. 7 του παρόντος.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στα εδάφια α' και γ' της προηγούμενης παραγράφου ασκούνται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών ημερών από της κοινοποιήσεως σ'αυτόν της παραπεμπτικής διαταγής. Το δικαίωμα του εδαφίου β' ασκείται με την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας.

Άρθρο 41.

Προπαρασκευαστική διαδικασία.

1. Ο πρόεδρος του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου αμέσως μετά τη λήψη της παραπεμπτικής διαταγής και του φακέλλου της υπόθεσης προβαίνει, μέσω της γραμματείας των πειθαρχικών συμβουλίων, στις ακόλουθες ενέργειες:

α. Κοινοποιεί την πράξη της παραπομπής στα λοιπά μέλη του συμβουλίου, τακτικά και αναπληρωματικά, καθώς και στον εγκαλούμενο, προς τον οποίο κοινοποιεί επιπλέον και την απόφαση συγκρότησης του συμβουλίου.

β. Γνωστοποιεί στον εγκαλούμενο τα αναφερόμενα στο προηγούμενο άρθρο δικαιώματα και καλεί αυτόν να ασκήσει, εφόσον επιθυμεί, τα δικαιώματα που αναφέρονται στα εδάφια α' και γ' του ιδίου άρθρου, με έγγραφη αναφορά του απευθυνόμενη στον πρόεδρο μέσω της γραμματείας.

γ. Συγκαλεί το Συμβούλιο σε συνεδρίαση, σε ορισμένο τόπο και χρόνο, και καλεί τον εγκαλούμενο, προ τριών τουλάχιστον ημερών, επί ποινή ακυρότητος, προκειμένου να προσέλθει και παραστεί στη συνεδρίαση και απολογηθεί, αφού λάβει υπόψη του την απόσταση διαμονής του εγκαλούμενου από την έδρα του Συμβουλίου. Αν ο εγκαλούμενος κρατείται σε φυλακή διατάσσεται η μεταγωγή του ενώπιον του Συμβουλίου.

δ. Καλεί τους μάρτυρες, που κρίνει αναγκαίους προς διαφώτιση του συμβουλίου, καθώς και τους μάρτυρες που τυχόν πρότεινε ο εγκαλούμενος. Αν οι μάρτυρες διαμένουν μακριά από την έδρα του συμβουλίου και ο πρόεδρος κρίνει ότι η μαρτυρία τους είναι ουσιώδης για το σχηματισμό πληρέστερης κρίσης, ζητεί την ένορκη εξέταση αυτών από την κατά τόπο αρμόδια αστυνομική υπηρεσία, αναβάλλοντας, αν απαιτείται, την εκδίκαση της υπόθεσης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες. Σε περίπτωση που οι προτεινόμενοι μάρτυρες είναι άγνωστης διαμονής ή διαμένουν στο εξωτερικό, η εμφάνισή τους για εξέταση ενώπιον του συμβουλίου γίνεται με μέριμνα του εγκαλουμένου.

2. Αν έχει υποβληθεί αίτηση εξαίρεσης μελών του συμβουλίου, ο πρόεδρος διαβιβάζει αυτή στα μέλη, στα οποία αφορά, για να εκφέρουν εγγράφως τις απόψεις τους για τους προβαλλόμενους λόγους εξαίρεσης πριν από την έναρξη της συνεδριάσεως.

Άρθρο 42.

Εξαίρεση μελών πειθαρχικού συμβουλίου.

1. Τα μέλη του πειθαρχικού συμβουλίου, τακτικά και αναπληρωματικά, συνέρχονται στον τόπο και χρόνο, που ορίσθηκε από τον πρόεδρο για τη συνεδρίαση.

2. Προκειμένου να εξετασθεί αίτηση εξαιρέσεως, τα μέλη στα οποία αφορά απέχουν προσωρινά από τις εργασίες του συμβουλίου, επί ποινή ακυρότητας της διαδικασίας, και αντικαθίστανται από τα αντίστοιχα αναπληρωματικά και μόνο για την εκδίκαση της αιτήσεως εξαιρέσεως. Αν ζητηθεί η εξαίρεση του προέδρου, την προεδρία αναλαμβάνει το ανώτερο ή αρχαιότερο μέλος μεταξύ των τακτικών και αναπληρωματικών μελών.

3. Το Συμβούλιο, συγκροτούμενο σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγουμένη παράγραφο, αποφασίζει αμέσως επί της εξαιρέσεως, αφού λάβει υπόψη του την αίτηση και τα τυχόν προσκομισθέντα έγγραφα. Η συνεδρίαση είναι μυστική και δεν παρίστανται κατ' αυτή άλλα πρόσωπα, πλην των μελών του συμβουλίου. Η αίτηση εξαίρεσης, που αφορά αναπληρωματικά μέλη, εξετάζεται μόνο στην περίπτωση που τα μέλη αυτά κληθούν να αναπληρώσουν τακτικό μέλος.

4. Μέλος του συμβουλίου, για το οποίο συντρέχει κώλυμα συμμετοχής του στις εργασίες του συμβουλίου από

τα αναφερόμενα στο άρθρο 34 παρ. 7 του παρόντος, οφείλει πριν από την έναρξη της συνεδριάσεως να γνωστοποιήσει αυτό στο συμβούλιο και ζητήσει την εξαίρεσή του με έγγραφη αναφορά του, στην οποία εκθέτει λεπτομερώς τους λόγους εξαιρέσεως και επισυνάπτει τα τυχόν υπάρχοντα στοιχεία για την απόδειξη των προβαλλομένων λόγων. Το συμβούλιο αποφασίζει περί της εξαιρέσεως σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

5. Αν η αίτηση εξαιρέσεως γίνει δεκτή, τα εξαιρεθέντα μέλη απέχουν από τις εργασίες του συμβουλίου και στη θέση τους παραμένουν οριστικά τα αναπληρωματικά μέλη για την εκδίκαση της υποθέσεως. Αν όμως η αίτηση απορριφθεί, το συμβούλιο συνεχίζει τις εργασίες του με την αρχική σύνθεσή του.

6. Για την κρίση των αιτημάτων εξαίρεσης συντάσσεται σχετικό πρακτικό, στο οποίο καταχωρείται και η απόφαση του Συμβουλίου.

7. Η από πρόθεση αποσιώπηση λόγου εξαίρεσης από μέλος του Συμβουλίου ή η αναληθής επίκληση τέτοιου λόγου με σκοπό την απαλλαγή του από τις εργασίες του Συμβουλίου, συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, τιμωρούμενο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, με την επιφύλαξη εφαρμογής και των διατάξεων του άρθρου 254 του Π.Κ.

8. Η αναληθής επίκληση λόγου εξαίρεσης εκ μέρους του εγκαλουμένου, με σκοπό την παρέλκυση των εργασιών του Συμβουλίου, συνιστά επίσης πειθαρχικό παράπτωμα, τιμωρούμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 43.

Βασικές αρχές της ακροαματικής διαδικασίας.

1. Οι συνεδριάσεις των συμβουλίων γίνονται κεκλεισμένων των θυρών. Κατά τις συνεδριάσεις παρίσταται μόνον ο εγκαλούμενος και οι εξεταζόμενοι μάρτυρες. Η παράσταση ή συμπαράσταση πληρεξουσίου συνηγόρου δεν επιτρέπεται.

2. Η διαδικασία διεξάγεται προφορικά και διευθύνεται από τον πρόεδρο.

3. Οι συνεδριάσεις δεν διακόπτονται παρά μόνο για την εμφάνιση ουσιώδους μάρτυρα, την εξακρίβωση ουσιώδους γεγονότος ή την αναψυχή των μελών του συμβουλίου. Η διακοπή αυτή περιορίζεται στον απολύτως αναγκαίο για κάθε περίπτωση χρόνο. Για την διακοπή αποφασίζει το συμβούλιο, για την οποία γίνεται σχετική μνεία στο πρακτικό.

Άρθρο 44.

Ακροαματική διαδικασία.

1. Με την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος καλεί τον εγκαλούμενο να παρουσιασθεί ενώπιον του συμβουλίου.

2. Ο εγκαλούμενος εμφανίζεται ενώπιον του συμβουλίου άοπλος και παραμένει στην αίθουσα συνεδριάσεως μέχρι το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας.

3. Σε περίπτωση μη εμφάνισης του νομίμως κλητευθέντος εγκαλουμένου ενώπιον του συμβουλίου, η διαδικασία διεξάγεται κανονικά, χωρίς την παρουσία του. Αν όμως η μη εμφάνισή του οφείλεται σε ανυπέρβλητο κώλυμα ή λόγους ανωτέρας βίας, οι οποίοι με μέριμνά του έχουν γνωστοποιηθεί έγκαιρα στο συμβούλιο, τούτο αποφασίζει την αναβολή της εκδίκασης της υπόθεσης, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα πέντε (15) ημέρες. Νέα αναβολή για τους ανωτέρω λόγους επιτρέπεται, μία ακόμη φορά.

4. Ο πρόεδρος, εφ'όσον ο εγκαλούμενος είναι παρών, γνωστοποιεί σ'αυτόν τη σύνθεση του συμβουλίου και το περιεχόμενο της απόφασης που τυχόν έχει εκδοθεί επί αιτήματος εξαίρεσης. Στη συνέχεια ο εισηγητής με εντολή του προέδρου αναγιγνώσκει την πράξη παραπομπής και τα έγγραφα εκείνα των οποίων η ανάγνωση κρίνεται αναγκαία από τον πρόεδρο για τη διαφώτιση του συμβουλίου. Το συμβούλιο δύναται μετά από αίτηση μέλους του ή του εγκαλούμενου να αποφασίσει την ανάγνωση ορισμένων εγγράφων του φακέλλου ή και όλων των εγγράφων.

5. Μετά το πέρας της ανάγνωσης των εγγράφων ο πρόεδρος, καλεί για εξέταση τους μάρτυρες που τυχόν έχουν κληθεί αυτεπάγγελτα από τον ίδιο ή προταθεί από τον εγκαλούμενο. Σε περίπτωση μη εμφάνισης του μάρτυρα, η εξέταση του οποίου θεωρείται απόλυτα αναγκαία από το συμβούλιο, τούτο αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης για άλλη ημέρα εντός της προθεσμίας που τάσσεται με την πράξη παραπομπής προκειμένου να καταστεί δυνατή και η εξέταση του μάρτυρα αυτού. Στην περίπτωση αυτή, οι παριστάμενοι μάρτυρες και ο εγκαλούμενος καλούνται προφορικά να προσέλθουν κατά τη νέα δικάσιμο. Οι διατάξεις του άρθρου 229 του Κ.Π.Δ. έχουν και στην προκειμένη περίπτωση εφαρμογή.

6. Το συμβούλιο δύναται και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας να καλεί και να εξετάζει κάθε πρόσωπο του οποίου την εξέταση θεωρεί αναγκαία.

7. Οι μάρτυρες εξετάζονται ενόρκως και ο καθένας χωριστά. Τους μάρτυρες εξετάζει κατά σειρά ο πρόεδρος και στη συνέχεια τα μέλη του συμβουλίου. Ο εγκαλούμενος δύναται να απευθύνει ερωτήσεις στον μάρτυρα με την άδεια του προέδρου. Η εξέταση των μαρτύρων μπορεί να γίνει και κατ'αντιπαράσταση με άλλους μάρτυρες, αν αυτό κρίνεται αναγκαίο από το συμβούλιο. Οι μάρτυρες κατά τη διάρκεια της εξέτασής τους δεν διακόπτονται εφ'όσον δεν εξέρχονται από το θέμα και μετά το πέρας της εξέτασής τους αποχωρούν από την αίθουσα συνεδριάσεως.

8. Μετά την εξέταση των μαρτύρων καλείται να απολογηθεί ο εγκαλούμενος. Κατά τη διάρκεια της απολογίας του δεν διακόπτεται, εφόσον δεν εξέρχεται από το θέμα. Μετά το πέρας της απολογίας του ο πρόεδρος και τα μέλη του συμβουλίου μπορούν να του απευθύνουν ερωτήσεις.

9. Μετά το πέρας της εξέτασης του εγκαλουμένου, ο πρόεδρος κηρύσσει περαιωμένη την αποδεικτική διαδικασία και διατάσσει τον εγκαλούμενο ν'αποχωρήσει από την αίθουσα.

10. Οι καταθέσεις των μαρτύρων και η απολογία του εγκαλουμένου καταχωρούνται συνοπτικά στο πρακτικό συνεδρίασης του συμβουλίου.

Άρθρο 45.

Διάσκεψη συμβουλίου.

1. Το συμβούλιο διασκέπτεται για την έκδοση της απόφασης. Κατά τη διάρκεια της διάσκεψης τα μέλη του συμβουλίου δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν με άλλα πρόσωπα εκτός της αίθουσας ούτε να αποχωρίζονται μεταξύ τους.

2. Προκειμένου να εκδοθεί απόφαση του συμβουλίου, ο πρόεδρος καλεί τα μέλη να αποφανθούν επί του ερωτήματος που διατυπώνεται στην πράξη παραπομπής για τα

αναγραφόμενα στην πράξη αυτή παραπτώματα, με φανερή ψηφοφορία, αρχής γενομένης από το νεότερο μέλος. Η απάντηση των μελών δίδεται με τις λέξεις «ναι» ή «όχι», οι οποίες εκφράζουν αντίστοιχα, την κατά του εγκαλουμένου και την υπέρ αυτού γνώμη. Η απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία και αιτιολογείται επαρκώς. Οι γνώμες των τυχόν μειοψηφούντων μελών αιτιολογούνται χωριστά. Σε περίπτωση έκδοσης καταδικαστικής απόφασης πρέπει να προκύπτουν σαφώς οι αποδιδόμενες στον εγκαλούμενο πράξεις.

3. Εάν το συμβούλιο αποφαίνεται αρνητικώς επί του ερωτήματος, ο πρόεδρος θέτει στο συμβούλιο το ερώτημα της επιβολής της αμέσως κατώτερης πειθαρχικής ποινής και εάν και επ'αυτού το συμβούλιο αποφανθεί αρνητικώς συνεχίζεται η διαδικασία της θέσεως διαδοχικών ερωτημάτων μέχρι την εξάντληση όλων των προβλεπομένων από τις διατάξεις του παρόντος πειθαρχικών ποινών, εφ'όσον το συμβούλιο αποφαίνεται κάθε φορά αρνητικώς.

4. Εφόσον το συμβούλιο αποφανθεί υπέρ της επιβολής ποινής αργίας ή προστίμου στη συνέχεια αποφαίνεται για τη διάρκεια της αργίας ή το ύψος του προστίμου, κατά περίπτωση, με δεύτερη φανερή ψηφοφορία που διεξάγεται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου. Η απόφαση λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία. Αν δεν σχηματισθεί πλειοψηφία, για την επίτευξη αυτής εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

α. Αν σχηματισθούν τρεις διαφορετικές γνώμες ο έχων την μεμονωμένη γνώμη οφείλει να προσχωρήσει σε μία από τις υπόλοιπες γνώμες.

β. Αν σχηματισθούν τέσσερις διαφορετικές γνώμες, ο καθένας από τους έχοντες μεμονωμένες ακραίες γνώμες, οφείλει να προσχωρήσει, είτε στην ενδιάμεση μεταξύ αυτών μεμονωμένη γνώμη, είτε στην σχετικώς πλειοψηφούσα γνώμη.

γ. Αν σχηματισθούν πέντε διαφορετικές γνώμες, ο καθένας από τους έχοντες τις δύο ακραίες γνώμες οφείλει να προσχωρήσει σε μία εκ των τριών υπολοίπων γνωμών. Αν και πάλι δεν σχηματισθεί πλειοψηφία, η απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο εδάφιο α' της παρούσης παραγράφου.

Άρθρο 46.

Πρακτικό πειθαρχικού συμβουλίου.

1. Για την ενώπιον του συμβουλίου διαδικασία και λήψη αποφάσεως συντάσσεται πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από όλα τα μέλη του συμβουλίου που μετείχαν στη διαδικασία.

2. Το πρακτικό περιλαμβάνει:

α. Τον τόπο και το χρόνο της συνεδριάσεως.

β. Την απόφαση συγκρότησης του συμβουλίου, τα ονοματεπώνυμα και το βαθμό των μελών του συμβουλίου και σε περίπτωση αναπλήρωσης τακτικού μέλους, το λόγο της αναπλήρωσης.

γ. Το ονοματεπώνυμο και το βαθμό του εγκαλουμένου.

δ. Την απόφαση παραπομπής στο συμβούλιο (αριθμός, ημερομηνία και αιτιολογικό).

ε. Τα ονοματεπώνυμα των ενώπιον αυτού εξετασθέντων μαρτύρων, στ. Συνοπτικά το περιεχόμενο της καταθέσεως των μαρτύρων και της απολογίας του εγκαλουμένου, εφόσον αυτός παρέστη κατά τη συνεδρίαση.

ζ. Τα τεθέντα στο Συμβούλιο ερωτήματα και τις επ'αυτών λαμβανόμενες αποφάσεις, την τελική απόφαση του συμβουλίου, τον αριθμό των ψήφων της πλειοψηφίας και της μειοψηφίας σε κάθε περίπτωση και την αιτιολογία κάθε απόφασης.

Άρθρο 47.

Αποδεικτικά μέσα – Επιδόσεις εγγράφων.

Για τα επιτρεπόμενα ενώπιον των πειθαρχικών συμβουλίων αποδεικτικά μέσα και την κλήτευση, τον όρκο, την εξέταση και τις συνέπειες της μη εμφάνισης των μαρτύρων, καθώς και για τις επιδόσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 33 του παρόντος.

Άρθρο 48.

Γραμματεία Πειθαρχικών Συμβουλίων.

1. Για τη γραμματειακή εξυπηρέτηση των Πειθαρχικών Συμβουλίων, σε κάθε μία από τις πόλεις Αθηνών και Θεσσαλονίκης, όπου εδρεύουν τα Πειθαρχικά Συμβούλια, συνιστάται Γραμματεία, η οποία στελεχώνεται από αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό.

2. Η Γραμματεία των Πειθαρχικών Συμβουλίων, που εδρεύει στην Αθήνα, υπάγεται διοικητικά στο 1ο Τμήμα Αξιωματικών της Διεύθυνσης Αστυνομικού Προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και η Γραμματεία, που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, υπάγεται διοικητικά στο Τμήμα Αστυνομικού Προσωπικού της Γενικής Αστυνομικής Δ/νσης Θεσσαλονίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΣΧΕΣΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΗ – ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΣΗ

Άρθρο 49.

Σχέση πειθαρχικής προς ποινική δίκη.

1. Η πειθαρχική και η ποινική δίκη είναι αυτοτελείς και ανεξάρτητες. Πραγματικά όμως γεγονότα των οποίων η ύπαρξη ή ανυπαρξία διαπιστώθηκε με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου λαμβάνονται υπόψη στην πειθαρχική δίκη, όπως και στην ποινική, δεν κωλύεται όμως το πειθαρχικό όργανο να εκδώσει απόφαση διαφορετική από εκείνη του ποινικού δικαστηρίου.

2. Αν η τελεσίδικη ποινική απόφαση είναι καταδικαστική και διαπιστώνεται πειθαρχικό παράπτωμα που συνεπάγεται πειθαρχική ποινή απόταξης ή αργίας με απόλυση, εφόσον γι'αυτό επιβλήθηκε πρόσκαιρη παύση ή κατώτερη πειθαρχική ποινή ή δεν επιβλήθηκε ποινή, επαναλαμβάνεται η πειθαρχική δίκη για τυχόν επιβολή ποινής αργίας με απόλυση ή απόταξη.

3. Αν η αμετάκλητη ποινική απόφαση είναι αθωωτική ή αν έχει εκδοθεί αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα και είχε επιβληθεί για το αντίστοιχο πειθαρχικό παράπτωμα ανώτερη πειθαρχική ποινή ή ποινή προστίμου τουλάχιστον ενός (1) Μ.Β.Μ., η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται για τυχόν μετριασμό ή εξάλειψη της επιβληθείσας ποινής.

4. Την επανάληψη ζητούν ο Αρχηγός στην περίπτωση της παραγράφου 2 και ο ενδιαφερόμενος στην περίπτωση της παραγράφου 3.

5. Το δικαίωμα για επανάληψη της πειθαρχικής δίκης παραγράφεται μετά ένα έτος από την έκδοση της τελεσίδικης ή αμετάκλητης κατά περίπτωση ποινικής απόφασης

ή του απαλλακτικού βουλεύματος.

Άρθρο 50.

Συνεκδίκαση.

1. Περισσότερα πειθαρχικά παραπτώματα του ίδιου αστυνομικού, τα οποία διώκονται πριν εκδοθεί απόφαση για ορισμένα από αυτά, συνεκδικάζονται, εφόσον διαπράχθηκαν κατά την υπηρεσία του αστυνομικού στην Ελληνική Αστυνομία και επιβάλλεται ενιαία ποινή.

2. Κατ'εξαίρεση, επιτρέπεται ο διαχωρισμός της εκδίκασης εκείνων των πειθαρχικών παραπτωμάτων των οποίων η συνεκδίκαση δύναται να προκαλέσει βλάβη.

3. Όταν διώκονται περισσότεροι αστυνομικοί, ως συναίτιοι για το αυτό πειθαρχικό παράπτωμα, η εκδίκαση αυτών γίνεται ενιαία για όλους από το πειθαρχικό όργανο που έχει αρμοδιότητα για την εκδίκαση του παραπτώματος του αστυνομικού που έχει τον ανώτερο βαθμό.

4. Όταν στην ίδια πειθαρχική υπόθεση για την οποία έχει ενεργηθεί Ε.Δ.Ε., εμπλέκονται Αστυνομικοί διαφόρων βαθμών, για τους οποίους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος αποφαίνονται διαφορετικά πειθαρχικά όργανα, η απόφαση για την επιβολή των προσηκόντων πειθαρχικών μέτρων ή για την παραπομπή ενώπιον Συμβουλίων ή την αρχειοθέτηση της υπόθεσης λαμβάνεται για όλους ανεξαιρέτως τους εμπλεκόμενους Αστυνομικούς από το πειθαρχικό όργανο που είναι αρμόδιο να αποφαίνεται για τον αστυνομικό που έχει τον ανώτερο βαθμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 51.

Προσφυγές κατά αποφάσεων μονομελών πειθαρχικών οργάνων.

1. Αντίγραφο της πράξης επιβολής της ποινής, που επιβλήθηκε και επικυρώθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του παρόντος ή οποιασδήποτε άλλης ποινής που επιβλήθηκε από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ή τον Γενικό Γραμματέα ή τον Αρχηγό, συμπεριλαμβανομένης και της ποινής της αργίας με πρόσκαιρη παύση, επιδίδεται με αποδεικτικό στον τιμωρούμενο αστυνομικό, ο οποίος δικαιούται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δέκα πέντε (15) ημερών από την επίδοση να υποβάλει ιεραρχικώς σχετική προσφυγή με σκοπό την άρση ή τον μετριασμό της ποινής ή την μεταβολή του είδους ή του αιτιολογικού αυτής. Αν κατά την επίδοση της πράξης επιβολής της ποινής ανέκυψε γεγονός που καθιστά αδύνατη την υποβολή της προσφυγής μέσα στην προαναφερόμενη προθεσμία , η προθεσμία αυτή αρχίζει αμέσως μετά την άρση του γεγονότος, σε καμιά περίπτωση όμως δεν μπορεί να παραταθεί πέραν των δύο (2) μηνών, συνολικά, από την ημερομηνία της επίδοσης της πράξης της ποινής.

2. Η προσφυγή συντάσσεται σε ύφος σεμνό και πειθαρχικό. Ο προσφεύγων οφείλει να εκφράζεται με τον προσήκοντα σεβασμό, να εκθέτει τους ισχυρισμούς του χωρίς κρίσεις και σχόλια σε βάρος προϊσταμένων και γενικά να μην επεκτείνεται σε γεγονότα άσχετα με το παράπτωμα και την ποινή που του επιβλήθηκε.

Προσφυγές με αντιπειθαρχικό περιεχόμενο προωθούνται κανονικά στους αρμόδιους για την εξέτασή τους, πλην όμως αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστού πειθαρχικού παραπτώματος.

3. Η προσφυγή υποβάλλεται ιεραρχικά, από αυτόν που τη δέχεται, στον αρμόδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του επομένου άρθρου του παρόντος για την εκδίκασή της. Σε περίπτωση δε που την ποινή έχει επιβάλει ο ίδιος ο παραλήπτης της προσφυγής ή κατώτερός του, διατυπώνονται στην υποβλητική αναφορά και ανάλογες προτάσεις.

4. Οι αρμόδιοι κατά τις διατάξεις του επομένου άρθρου για την εκδίκαση των προσφυγών αποφαίνονται για τη βασιμότητα ή όχι αυτών, αφού συνεκτιμήσουν τους ισχυρισμούς και τα στοιχεία που επικαλείται ο προσφεύγων και τις τυχόν απόψεις και προτάσεις των ιεραρχικά προϊσταμένων, καθώς και τα στοιχεία που προκύπτουν από τους οικείους υπηρεσιακούς φακέλλους, δικαιούμενοι να άρουν ή να μειώσουν την ποινή ή να μεταβάλλουν το είδος ή το αιτιολογικό αυτής, χωρίς να καθιστούν δυσμενέστερη τη θέση του προσφεύγοντος.

5. Για την απόφαση επί της προσφυγής εκδίδεται σχετική πράξη, η οποία επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο με αποδεικτικό.

6. Κατά την εκδίκαση των προσφυγών δεν είναι υποχρεωτική η παρουσία μαρτύρων ή του προσφεύγοντος.

7. Κάθε ποινή, που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καθίσταται τελεσίδικη, αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία για την υποβολή προσφυγής ή αν η προσφυγή που υποβλήθηκε εκδικάστηκε.

Άρθρο 52.

Αρμόδιοι για την εκδίκαση των προσφυγών.

Αρμόδιοι για την εκδίκαση των προσφυγών είναι:

α. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης για τις ποινές που επιβάλλει ο ίδιος, καθώς και γι'αυτές που επιβάλλει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. β. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για τις ποινές που επιβάλλει ο Αρχηγός Αστυνομίας.

γ. Ο Αρχηγός για τις ποινές που επιβάλλουν οι προϊστάμενοι των Κλάδων/Υ.Δ.Τ. και οι προϊστάμενοι των Υπηρεσιών που υπάγονται απ'ευθείας στον Αρχηγό, καθώς και για τις ποινές που επικύρωσε ο ίδιος.

δ. Οι προϊστάμενοι των κλάδων του Υ.Δ.Τ. για τις ποινές που επιβάλλουν οι Δ/ντές των Δ/νσεων του οικείου κλάδου, καθώς και για τις ποινές που επικύρωσαν οι ίδιοι.

ε. Οι Γενικοί Επιθεωρητές Αστυνομίας και οι Γενικοί Αστυνομικοί Διευθυντές για τις ποινές που επιβάλλουν οι Επιθεωρητές Αστυνομίας ή οι Διευθυντές των υπαγομένων σ'αυτούς Διευθύνσεων, αντίστοιχα, καθώς και για τις ποινές που επικύρωσαν οι ίδιοι.

στ. Οι Επιθεωρήσεις Αστυνομίας και ο Δ/ντής Αστυνομικής Ακαδημίας για τις ποινές που επιβάλλουν οι Δ/ντές των Δ/νσεων δικαιοδοσίας τους, καθώς και για τις ποινές που επικύρωσαν οι ίδιοι.

ζ. Οι Δ/ντές Αστυνομικών Δ/νσεων και εξομοιουμένων με αυτές Υπηρεσιών για τις ποινές που επιβάλλουν οι υφιστάμενοί τους, καθώς και για τις ποινές που επικύρωσαν οι ίδιοι.

Άρθρο 53.

Προσφυγές κατά των αποφάσεων των Πειθαρχικών Συμβουλίων

1. Οι αποφάσεις των Πρωτοβαθμίων πειθαρχικών Συμβουλίων επιδίδονται με αποδεικτικό στον εγκαλούμενο, ο οποίος δικαιούται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δέκα

πέντε (15) ημερών από την επίδοση να υποβάλει προσφυγή στο δευτεροβάθμιο πειθαρχικό Συμβούλιο, εφόσον το πρωτοβάθμιο Συμβούλιο αποφάσισε την επιβολή ανώτερης πειθαρχικής ποινής ή προστίμου τουλάχιστον ενός (1) Μ.Β.Μ.

2. Οι αποφάσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων με τις οποίες επιβάλλονται ποινές προστίμου κάτω του ενός (1) Μ.Β.Μ. ή επίπληξης δεν υπόκεινται σε προσφυγή.

3. Προσφυγή κατά των αποφάσεων των Πρωτοβαθμίων Πειθαρχικών Συμβουλίων δικαιούται να ασκήσει και το όργανο που παρέπεμψε την υπόθεση στο Συμβούλιο, εφόσον το Συμβούλιο αποφάνθηκε αρνητικώς επί του τεθέντος σ'αυτό ερωτήματος. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία που θα περιέλθει η απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου στο αρμόδιο γραφείο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

4. Οι αποφάσεις των Πρωτοβαθμίων Πειθαρχικών Συμβουλίων καθίστανται τελεσίδικες, εφόσον περιέλθει άπρακτη η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής.

5. Σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο επανεξετάζει την υπόθεση εφαρμόζοντας τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 40 έως και 47 του παρόντος. Αν η προσφυγή ασκήθηκε από τον εγκαλούμενο, η απόφαση του Συμβουλίου σε καμιά περίπτωση δεν δύναται να είναι δυσμενέστερη γι'αυτόν. Αν όμως, παράλληλα με τον εγκαλούμενο, άσκησε προσφυγή και το όργανο παραπομπής, το Συμβούλιο δύναται να λάβει οποιαδήποτε απόφαση, με βάση το ερώτημα που έχει διατυπωθεί στην αρχική πράξη παραπομπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΟΙΝΩΝ – ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΕΠΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΝ

Άρθρο 54.
Εκτέλεση ποινών.

1. Οι τελεσίδικες αποφάσεις των πειθαρχικών Συμβουλίων είναι υποχρεωτικές για τη διοίκηση. Τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα υποχρεούνται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την περιέλευση των αποφάσεων στο αρμόδιο γραφείο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να εκδίδουν τις αναγκαίες διοικητικές πράξεις για την υλοποίηση των αποφάσεων των Συμβουλίων.

2. Οι πράξεις επιβολής ποινών που επιβάλλονται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καθώς και αυτών που επιβάλλονται από μονομελή όργανα και καθίστανται τελεσίδικες, επιδίδονται εν αντιγράφω με αποδεικτικό στους τιμωρούμενους αστυνομικούς και κοινοποιείται στις Υπηρεσίες που τηρούν τα ατομικά βιβλιάρια των τιμωρουμένων για την ενημέρωσή τους, καθώς και στη Δ/νση Διαχείρισης Χρηματικού για την ενέργεια των χρηματικών κρατήσεων, εφόσον το είδος της ποινής συνεπάγεται κρατήσεις.

3. Για την εκτέλεση των ποινών που επιβάλλονται σε αστυνομικούς που έχουν εξέλθει του Σώματος, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 3 και 4 του παρόντος διατάγματος.

4. Οι πειθαρχικές ποινές και το αιτιολογικό τους αποτελούν υπηρεσιακό απόρρητο και δεν επιτρέπεται να λαμβάνουν γνώση τρίτα πρόσωπα, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπει ειδικά ο νόμος.

Άρθρο 55.
Ενέργειες σε περίπτωση ακύρωσης ποινής

1. Σε περίπτωση ακύρωσης από τα Διοικητικά Δικαστήρια ποινής που υπεβλήθη ύστερα από απόφαση πειθαρχικού Συμβουλίου και απαιτείται αναπομπή της υπόθεσης στο οικείο Συμβούλιο, η αναπομπή ενεργείται εντός μηνός αφ' ότου περιέλθει η ακυρωτική απόφαση στο αρμόδιο Γραφείο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης από το όργανο που ενήργησε την αρχική παραπομπή για νέα κρίση της υπόθεσης, σύμφωνα με το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης.

2. Σε περίπτωση ακύρωσης ποινής, που δεν επεβλήθη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η υπόθεση επανεξετάζεται από το όργανο που είχε εκδόσει την ακυρωθείσα πράξη μέσα σε ένα μήνα, αφότου περιέλθει στην Υπηρεσία του η ακυρωτική απόφαση, σύμφωνα με το περιεχόμενο αυτής.

Άρθρο 56.
Διαγραφή ποινών.

1. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται στο αστυνομικό προσωπικό διαγράφονται από τα ατομικά του έγγραφα και δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τις κρίσεις και προαγωγές του μετά την πάροδο ορισμένου χρόνου από της επιβολής τους ως ακολούθως:

α. Η ποινή της επίπληξης διαγράφεται μετά από δύο έτη, του προστίμου μετά από πέντε έτη, της αργίας με πρόσκαιρη παύση μετά οκτώ έτη και της αργίας με απόλυση μετά δώδεκα έτη.

β. Αν μέσα στο παραπάνω χρονικό διάστημα επιβληθεί νέα πειθαρχική ποινή, η διαγραφή επέρχεται μετά την πάροδο του χρόνου που προβλέπεται γι'αυτήν, ο οποίος υπολογίζεται από τη λήξη του χρόνου που προβλέπεται για την πρώτη.

2. Η διαγραφή επέρχεται αυτοδικαίως μετά την πάροδο του κατά περίπτωση ορισμένου χρόνου, χωρίς να απαιτείται πράξη διαγραφής.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΤΕΛΙΚΕΣ – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 57.
Τελικές διατάξεις.

1. Με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν θίγονται οι διατάξεις:

α. Του άρθρου 3 και 44 του Π.Δ.360/1992 (ΦΕΚ Α'–183) που αναφέρονται στην άσκηση της πειθαρχικής δίωξης και την επιβολή κατώτερων πειθαρχικών ποινών στο αστυνομικό προσωπικό που υπηρετεί στην Ε.Υ.Π.

β. Του άρθρου 15 παρ. 5 εδάφ. δ'του Ν.Δ.17/1974 (ΦΕΚ Α'– 235) και της Αποφάσεως που εκδίδεται κατ'εξουσιοδότηση αυτού, που αναφέρονται στον πειθαρχικό έλεγχο του αστυνομικού προσωπικού που υπηρετεί στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α./Υ.Δ.Τ.

γ. Του άρθρου 118 του Ν.419/1976 (ΦΕΚ Α'– 221), σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της υπ'αριθ. 4804/2/1 – 14046/1989 Αποφάσεως των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, που αναφέρονται στον πειθαρχικό

έλεγχο του αστυνομικού προσωπικού που υπηρετεί στις Διπλωματικές και Προξενικές Αρχές της Χώρας μας στο εξωτερικό.

δ. Του άρθρου 9 του Ν.1756/1988 (ΦΕΚ Α'- 35) και του άρθρου 163 του Κ.Π.Δ., όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν.1653/1986 (ΦΕΚ Α'- 173), που αναφέρονται στον πειθαρχικό έλεγχο του αστυνομικού προσωπικού για πειθαρχικά παραπτώματα που σχετίζονται με την εκτέλεση παραγγελιών των δικαστικών αρχών και την επίδοση ποινικών δικογράφων.

2. Για τον πειθαρχικό έλεγχο του αστυνομικού προσωπικού που υπηρετεί σε Υπηρεσίες εκτός της Ελληνικής Αστυνομίας πλην των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο, καθώς και στους Ασφαλιστικούς Φορείς του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

α. Τον πειθαρχικό έλεγχο στο αστυνομικό προσωπικό που είναι αποσπασμένο σε Υπηρεσίες εκτός της Ελληνικής Αστυνομίας ασκούν οι καθ'ιεραρχία προϊστάμενοι αστυνομικοί του προσωπικού αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος. Για τα πειθαρχικά παραπτώματα του ανωτέρου ή αρχαιοτέρου του προσωπικού αυτού, καθώς και για τις ποινές που επιβάλλει αυτός στους υφισταμένους του, τον πειθαρχικό έλεγχο ασκεί ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας, στις οποίες αυτός ανήκει οργανικά.

β. Για τον πειθαρχικό έλεγχο στο αστυνομικό προσωπικό που υπηρετεί σε οργανική θέση στους Ασφαλιστικούς Φορείς του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και σε Υπηρεσίες εκτός της Ελληνικής Αστυνομίας εφαρμόζονται οι διατάξεις της πρώτης περιόδου του προηγουμένου εδαφίου. Για τα πειθαρχικά παραπτώματα των προϊσταμένων των προαναφερομένων Φορέων και των Υπηρεσιών, καθώς και τις ποινές που επιβάλλουν αυτοί σε υφισταμένους τους, τον πειθαρχικό έλεγχο ασκεί ο προϊστάμενος του Κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης.

3. Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος, που αναφέρονται στην επιβολή ανώτερων πειθαρχικών ποινών, εφαρμόζονται ανάλογα και για το αστυνομικό προσωπικό που υπηρετεί σε Υπηρεσίες των προηγουμένων παραγράφων.

Άρθρο 58.

Μεταβατικές διατάξεις.

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που τελέσθηκαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος, διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τέλεσής τους, κρίνονται όμως από τα όργανα και με τη διαδικασία που ορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 3 του παρόντος άρθρου. Ως προς το είδος και το ύψος της επιβλητέας ποινής εφαρμόζονται οι ευμενέστερες για το προσωπικό διατάξεις.

2. Οι πειθαρχικές υποθέσεις, που έχουν παραπεμφθεί στα πειθαρχικά (Ανακριτικά) Συμβούλια πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος και δεν έχουν κριθεί τελεσίδικα, κρίνονται από τα Πειθαρχικά Συμβούλια που συνιστώνται και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος, στην αρμοδιότητα των οποίων περιέρχονται αυτοδικαίως, χωρίς να απαιτείται νέα παραπεμπτική διαταγή.

3. Οι πειθαρχικές ποινές που δεν έχουν εκτελεσθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο που κατέστησαν εκτελεστές. Πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος και εκκρεμούν προς επικύρωση ή προς επανεξέταση, ύστερα από υποβολή προσφυγών (αιτήσεων παραπόνων) κατ'αυτών, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο της επιβολής τους.

Άρθρο 59.

Ρύθμιση λεπτομερειών.

Λεπτομέρειες και θέματα δευτερεύουσας φύσης, που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος ρυθμίζονται με διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 60.

Καταργούμενες διατάξεις.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος:

α. Καταργείται το Π.Δ.96/1986 (ΦΕΚ Α'- 34) «Πειθαρχικό δίκαιο του Αστυνομικού Προσωπικού και των Κοινοτικών Φυλάκων».

β. Δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις νομοθετημάτων που ρυθμίζουν διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο 61.

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει μετά από τρεις μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 1996

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ